

ČR - OKRESNÍ SOUD V KUTNÉ HOŘE

nám. Národního odboje 58, 284 35 Kutná Hora

tel.: 327 533 500, fax: 257 005 056, email: podatelna@osoud.kha.justice.cz

IDDS: 45eabx9, IČO: 00024538

NAŠE ZNAČKA: 26 Si 102/2022
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Kristina Pišteková, DiS.
DNE: 15. září 2022

Žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění

Vážená paní B. [REDAKCE],

žádostí ze dne 9. září 2022 zaslanou do e-mailové schránky zdejšího soudu jste požádala o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a to o poskytnutí rozsudků splňující kritéria dle tabulky ve Vaší žádosti:

VĚCNÉ VYMEZENÍ	Trestní rozsudky, které splňují následujících 5 podmínek (i) Jedná se o rozsudek okresního soudu rozhodujícího v prvním stupni (tj. nejedná se o odvolací řízení). (ii) Rozsudek je pravomocný . (iii) Obviněnému byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody za jakýkoliv trestný čin. (iv) Obviněný byl v době odsouzení rodičem (alespoň jednoho dítěte). (v) Rozsudek je vyhotoven včetně odůvodnění , tedy nejedná se o zjednodušený rozsudek.
ČASOVÉ VYMEZENÍ	Potřebuji rozsudky vyhlášené v období od 8. 8. 2017 do 8. 8. 2022 . Časové období je zvoleno s přihlédnutím k tomu, že zkoumám dopad klíčového nálezu Ústavního soudu, který byl vydán 07. 08. 2017, a to včetně toho, za jak dlouho se tento nálezný „propal“ do rozhodovací praxe obecných soudů.
MNOŽSTEVNÍ VYMEZENÍ	5 anonymizovaných rozsudků , a to jeden z každého roku od vydání nálezu Ústavního soudu (tj. jeden za období od 8. 8. 2017 do 7. 8. 2018; jeden za období od 8. 8. 2018 do 7. 8. 2019 atd.) Pokud by v některém dílčím období nebylo možné dohledat rozsudek splňující stanovené parametry, lze ho nahradit rozsudkem z roku předešlého nebo následujícího.

Okresní soud v Kutné Hoře využívá od roku 2006 pro evidenci jednotlivých sporů (věcí) informační systém pro okresní soudy (ISAS). Do tohoto informačního systému jsou zaznamenávány všechny povinné údaje, které vychází jak ze zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, dále z vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, tak z Instrukce Ministerstva spravedlnosti č. j. 505/2001-Org, kterou se vydává vnitřní

pokračování

a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy, v platném znění. Povinné údaje, které jsou mj. ovlivněny i povinnostmi zaznamenávat údaje pro výkaznictví a statistiku, které slouží pro potřeby soudu a nadřízených orgánů, lze v informačním systému přes různé skupiny vyhledávání dohledat a na žádost poskytnout.

Provedenou lustrací ve dnech 13. a 14. září 2022 v systému ISAS prostřednictvím úlohy *Parametrický výpis osob*, která umožňuje vyhledávat trestní řízení za užití zákonných ustanovení i za užití kritéria uloženého trestu, získal soud pro jednotlivé roky tabulku se soupisem řízení, ve kterých soud uložil druh trestu OS – trest odnětí svobody. Soud lustroval trestní řízení, která jsou aktuálně umístěna na spisovně nebo vyznačena na VTOS (výkon trestu odnětí svobody), každé takové řízení soud otevřel a v rozhodnutí zjišťoval, zda byl trest uložen rozsudkem. V případě uložení trestu rozsudkem lustroval soud konkrétní osobu, k níž se trestní řízení vztahuje, zda je osoba v systému soudu vedena jako rodič v opatrovnickém řízení.

Shora uvedeným způsobem byly v systému soudu zjištěna tři řízení, která odpovídají kritériím ve Vaší žádosti. Rozsudky zasílám v příloze tohoto přepisu.

S pozdravem

Kristina Pišteková, DiS
+120 327 533 581
sekretariát Okresního soudu v Kutné Hoře

Příloha:

Rozsudek OS KH – 6 T 94/2017-252
Rozsudek OS KH – 6 T 116/2018 – 45
Rozsudek KS Praha – 9 To 141/2019-84
Rozsudek OS KH – 6 T 6/2019-346
Rozsudek KS Praha – 12 To 209/2019-393

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kutné Hoře rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19. října 2017 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Evy Novotné a přísedících Radky Bulánkové a Jaroslava Dolejšího

t a k t o :

obžalovaný

T [redacted] L [redacted]

nar. [redacted], [redacted], trvale bytem [redacted], [redacted], od 28.7.2017 ve vazbě ve [redacted] věznici [redacted],

je vinen, že

- 1) dne 28.7.2017 kolem 3:00 hodin v [redacted] [redacted], ulice [redacted], přelezením oplocení a rozbitím skleněné výplně okna u budovy čp. [redacted], společnosti [redacted], [redacted] vnikl do vnitřních prostor budovy, kde vše prohledal, v kanceláři se pokusil neúspěšně otevřít stojící trezor a následně tam odcizil nůž v hodnotě 80,- Kč, láhev medoviny v hodnotě 100,- Kč, láhev sektu v hodnotě 100,- Kč, rozbitím skleněné výplně okna způsobil společnosti [redacted], [redacted] škodu ve výši 1.400,- Kč,

tedy

prisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a čin spáchal vloupáním,

- 2) dne 28.7.2017 kolem 5:25 hodin v [redacted] [redacted], [redacted] [redacted] [redacted], v budově společnosti [redacted], [redacted], u hlavních dveří zezadu přistoupil k přicházející zaměstnankyni D [redacted] P [redacted] (nar. [redacted]), s nožem v ruce pod pohružkou násilí

donutil D [redacted] P [redacted] otevřít trezor, ze kterého mu vydala finanční hotovost ve výši 38.800,- Kč, peníze si uložil do kapsy, následně hledal místnost, kam D [redacted] P [redacted] uzamknout, chytil ji ze zadu za oděv, úderem pěstí do obličeje ji srazil na zem, opakovaně do ní kopal, následně se D [redacted] P [redacted] podařilo utéci ven z budovy na pozemek společnosti [redacted], [redacted], kam ji pronásledoval, když ji dostihl, strhl ji na zem, snažil se ji odtáhnout opět do budovy, což se mu nepodařilo, neboť D [redacted] P [redacted] křičela o pomoc, což způsobilo štěkot psa v sousední zahradě, proto z místa utekl, přitom D [redacted] P [redacted] utrpěla zranění spočívající v zhmoždění obličeje, tržné rány levé tváře, zlomenině nosu, kdy s uvedeným zraněním byla do 31.7.2017 hospitalizována na chirurgickém oddělení Nemocnice [redacted] [redacted], pracovní neschopnost trvala do 13.8.2017,

tedy

proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

- 3) dne 28.7.2017 kolem 6:30 hodin v [redacted] [redacted] – [redacted], ulice [redacted], přelezením zdi o výšce 217 cm neoprávněně vnikl na zahradu u domu čp. 55, když byl vyrušen majitelkou M [redacted] D [redacted] (nar. [redacted]), žádal ji, aby na něho nevolala policii a přešel vjezdová vrata a z místa utekl,

tedy

neoprávněně vnikl do obydlí jiného při uvedeném činu překonal překážku jejímž účelem je zabránit vniknutí.

Tím spáchal

- 1) přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku,
- 2) zvláště závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku,
- 3) přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku

a odsuzuje se

Podle § 173 odst. 1, § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozeným náhradu škody, a to [redacted] pojišťovně se sídlem [redacted], [redacted] – [redacted] ve výši 11.449,- Kč, společnosti [redacted] se sídlem [redacted], [redacted] ve výši 780,- Kč.

Odůvodnění:

Důkazy provedenými v hlavním líčení vzal soud za prokázané, že obžalovaný kolem třetí hodiny ranní dne 28.7.2017 nejprve vnikl po přelezení oplocení a rozbití skleněné výplně okna u společnosti [REDAKCE] v [REDAKCE] v [REDAKCE] do budovy za účelem zmocnit se hotovosti uložené v trezoru, našel však pouze velký trezor a malý trezor, v němž měly být peníze nenašel a odcizil v kanceláři nůž v hodnotě 80,- Kč, lahev medoviny v hodnotě 100,- Kč, lahev sektu v hodnotě 100,- Kč a rozbitím skleněné výplně okna způsobil společnosti [REDAKCE] škodu ve výši 1.400,- Kč. Následně vyšel z objektu ven, kde čekal, až přijde do práce zaměstnankyně, která měla mít klíče od trezoru. Když pak kolem 5:25 hodin přišla účetní společnosti D [REDAKCE] P [REDAKCE], vyzval jí s nožem (perořízkem) v ruce k tomu, aby trezor otevřela a vydala mu hotovost. D [REDAKCE] P [REDAKCE] mu z obavy vydala finanční hotovost ve výši 38.800,- Kč. Následně jí obžalovaný chtěl uzamknout v nějaké místnosti, aby nemohla volat policii, přičemž v průběhu hledání vhodné místnosti ji nejprve chytil ze zadu za oděv, úderem pěstí do obličeje jí srazil na zem a několikrát do ní kopal. D [REDAKCE] P [REDAKCE] se následně podařilo utéci ven z budovy, načež ji pronásledoval, a když jí dostihl, tak jí strhl na zem a táhl ji po levém boku po zemi a snažil se jí odtáhnout zpět do budovy. D [REDAKCE] P [REDAKCE] začala křičet o pomoc, následně se rozštěkal na vedlejším pozemku pes a obžalovaný utekl. Utíkal na hřbitov, kde následně přešel hřbitovní zeď na zahradu M [REDAKCE] D [REDAKCE]. Tu žádal o to, aby nevolala policii, následně přešel plot zahrady směrem k fotbalovému hřišti a utíkal k nádraží, za nímž se schoval v poli, kde zahrabal uloupenou hotovost a usnul a byl pak probuzen až policií.

Obžalovaný se v podstatě k tr. činnosti kladené mu za vinu obžalobou doznal, pouze nesouhlasil s popsáním napadením poškozené, připustil, že poškozenou sice udeřil, ale nekopal do ní a také jí nevyhrožoval zabitím.

Obžalovaný vypověděl, že to udělal proto, že mu bylo vyhrožováno J [REDAKCE] Š [REDAKCE] a Z [REDAKCE] O [REDAKCE], a to i jeho rodině a byl několikrát i zbit. Říkali mu, že pokud to neudělá, dojdou si pro jeho dceru do školy. Dále obžalovaný tvrdil, že byl jimi naveden s tím, že mu byly dány informace ohledně místa činu, kde se nachází trezor, jak se do něj dostane. V té době mimo alkoholu bral i návykové látky. Nejprve je bral dobrovolně, když pracoval pro J [REDAKCE] Š [REDAKCE], který potřeboval, aby pracoval i v noci. Byl vyřízený, proto mu dal látku, která ho měla povzbudit. V průběhu jejich součinnosti mu dvakrát zlámal nos a pak mu drogy aplikoval násilně tak, že ho dvě osoby držely a třetí mu drogu aplikovala. Jednalo se ve většině případů o pervitin. Několik dní a nocí nespal, měl halucinace, vidiny a nevěděl pořádně co se děje. Š [REDAKCE] se pokusil třikrát utéci a nahlásit vše na policii, ale vždy jej chytili a zbili, zejména I [REDAKCE] R [REDAKCE] a M [REDAKCE] M [REDAKCE]. Š [REDAKCE] ho ovlivňoval i přes svou sestru, která mu tvrdila, že je jí ubližováno a on jí chtěl pomoci. Byl také držen I [REDAKCE] R [REDAKCE] tři dny na půdě a také u Š [REDAKCE] v autě. Neměl šanci utéci.

K samotné tr. činnosti dále vypověděl, že dle pokynů Š [REDAKCE] se do objektu vloupal tak, že přeskočil plot a rozbil kamenem okno. Dírou zevnitř otevřel klíčku okna a vlezl dovnitř. Tam hned našel velký trezor, ale dle pokynů měl ukrást malý přenosný trezor. Prohledal kanceláře, ale malý trezor nenašel, proto z kanceláře volal na mobilní telefon J [REDAKCE] Š [REDAKCE], který mu dal pokyn, aby přišel do herny [REDAKCE]. Tam na něj Š [REDAKCE] začal řvát, že je neschopný a opět ho pod pohrůžkou poslal zpět na místo činu, kde měl čekat, až se dostaví účetní s klíči od trezoru. Celou dobu se pak rozmýšlel, zda to ohlásit nebo ne, ale bál se o svou dceru, družku i sebe a tak šel splnit Š [REDAKCE] příkaz. Vrátil se zpět na místo. V kanceláři vzal lahev sektu a medovinu, vzal i perořízek. Vylezl před budovu, sedl si ke stromu a čekal.

Od Š [] měl informaci o tom, že je v objektu celozávodní dovolená, dostal detailní popis, kde co je a že přijde zaměstnankyně, která bude mít od trezoru klíče. Š [] to věděl od své tety, která dříve v objektu pracovala. Před spácháním činu se posilňoval alkoholem, jelikož nikdy nikoho nepřepadl a tak si dodával odvalu. Neví, jak dlouho čekal, ale když tam přišla ta zaměstnankyně, přelezl plot, počkal, až odemkne dveře a rozběhl se k ní. Zatáhl jí dovnitř. Řekl jí, že může být v klidu, ať nekřičí, že chce otevřít trezor a chce jenom peníze, že se jí nic nestane. Poškozená mu trezor otevřela a vydala mu hotovost odpovídající částce uvedené v obžalobě. Potom hledal místo, kam by jí zamkl, aby nevolala hned policii a měl čas utéci, jelikož si myslel, že v objektu je hlídač a má psa. Dále uváděl, že mezitím poškozená utekla, on jí venku doběhl. Ona začala křičet a začal štěkat pes. Lekl se, dal jí pěstí nebo facku, to přesně neví a zatáhl jí zpátky dovnitř. Když se pak rozebíhal uklouzl a šlápl na poškozenou. Šlápnutí na poškozenou ale nebylo úmyslné a určitě nedošlo ke kopání nebo úmyslnému dupání na poškozenou. Dále vypověděl, že už poškozenou nikam nezavřel, ona začala utíkat a křičela a on se dal na útěk. Utíkal kolem benzinky přes [], kde lezl přes plot. Tam jej vyrušila jiná žena, které ponechal 600,- Kč (3x 200,- Kč), aby nevolala policii. Utíkal pak směrem k hřišti v [] a poté dolů k ubytovně a dále k hl. nádraží. Tam jej vyzval policista, aby se zastavil a on se dal na útěk. Zalezl do pole, kde jej později našel vrtulník. Peníze, které získal z trezoru, v poli zahrabal. Hned jak se dostal do normálního stavu, tak s policií spolupracoval a ukázal jim místo, kde jsou peníze zahrabané. Všechny peníze vrátil policii až na částku 600,- Kč, kterou nechal ženě na pozemku u hřbitovní zdi.

Ke své osobě obžalovaný uvedl, že je živnostníkem v oblasti sádrokartonů, podniká 13 let. Pracoval pro pana Š [] v [], pak ale nastaly finanční problémy. Před tím pracoval v Anglii asi dva roky. Stýskalo se mu po dceři a tak se vrátil. Pokud byl pak obžalovaný dotázán, proč ve vazebním zasedání v přípravném řízení neuváděl o panu Š [], že ho omezoval na svobodě, šikanoval apod., se obžalovaný vyjádřil, že ví, že měl možnost toto říci, ale že 60 dní pořádně nespal, Š [] mu sliboval, že když se tak zachová, tak mu pomůže ve vazbě. Když se ze stavu vyčerpání dostal, bylo mu jedno, co mu slíbil, věděl, že neudělal správnou věc, a proto uvedl vše na pravou míru. Všeho moc lituje, nechápe, jak se toho mohl dopustit, poškozené by se chtěl nesmírně omluvit, protože uhodit ženu je to poslední, co by měl chlap udělat. Je poučen, že nikdy nic podobného již neudělá.

Svědkyňe a poškozená D [] P [] vypověděla, že dne 28.7.2017 v 5:30 hod přišla k vratům společnosti [], aby si stihla zapsat příchod. Odemkla visací zámek na vratech a prošla jimi. Vrata přivřela a zajistila zárazkou, aby se sama neotevírala, ale nezamkla je, protože měli přivést materiál. Následně šla k hlavním dveřím budovy, odemkla je, vešla dovnitř a zavřela za sebou dveře. Když chtěla odložit visací zámek, všimla si, že uvnitř stojí muž s nožem v ruce. Nůž vypadal jinak, mohl to být nůž na dopisy. Muž měl na sobě modré triko, možná dlouhé kalhoty, byl o něco vyšší než ona, která měří 165 cm, nebyl ani hubený ani tlustý, prostě normální postavy a měl kudrnaté konečky vlasů na krku. Blíže jej popsat nedokázala, neví, zda by jej poznala. Muž ji řekl něco ve smyslu „zabiju tě, otevři trezor“, ale tím si není jistá, jestli použil tahle slova, uvedla, že špatně slyší, že používá naslouchátko, jelikož má asi 40% slyšivosti. V tu chvíli měla stále v ruce klíče. Pak do ní muž vrazil a klíče jí z rukou vypadly. Pak se dostala do své kanceláře, kde chtěl muž otevřít trezor, ale ona mu řekla, že musí najít klíče. Když je našla, odemkla trezor, vyndala z něj příruční kasičku, zamkla trezor. Kasičku mu chtěla dát, ale on chtěl otevřít i ji a vzít si samotné peníze. Poškozená nevěděla přesně, kolik tam bylo peněz, ale odhadovala 50.000,- Kč až 60.000,- Kč. Muž si peníze vzal, přehnul je a strčil si je do levé kapsy. Když si je vzal, byl „na měkko“, říkal, že peníze má pro dítě a že chce něco dokázat. Řekla mu, ať si vezme peníze a uteče, on jí však řekl, že ji musí někde zamknout. Potom šli budovou až do jídelny,

ona šla sama. Obžalovaný měl celou dobu na zádech batoh. V jídelně poškozená odemkla prostor pro věci na uklízení a řekla mu, že třeba tady, on nesouhlasil, neboť tam bylo okno, také chtěl od poškozené mobil a kabelku. Mobil mu dala, on z něj vyklepal baterii. Pak šli dál a on otevřel dveře na toaletu, ale ona prosila, že tam ne, že potřebuje ten den jet k otci a nikdo jiný do práce nepřijde. Na to ji popostrčil a šli dál do chodby, kde jsou věci od dodavatelů, tam jí řekl, ať si sedne na zem a ať mu dá občanku. Na to mu řekla, že je má v kabelce, kterou jí vzal a odložil na popelnici. Šla tím směrem, ale nešla přímo do jídelny, lehce popoběhla, pak má chvílku výpadek, protože pak se ocitla u majitele firmy v kanceláři, úplně vzadu, když se otočila na útočníka, viděla, jak proti ní letí pěst, kdy dostala ránu do nosu. Po ráně do nosu cítila, jak do ní kope, do bederní části zad a pak tři rány do zadku. Pak se poškozená domnívá, že jí vzal za ruku a vytáhl, je to tam stísněné, možná došlo k zápasu, neví, má výpadek. Vzpomíná si až zase na chvíli, kdy couvala ven k vratům, ty chtěla otevřít, ale útočník ji strhl a táhl ji po levém boku po zemi, kdy ji držel za levé rameno. Když ji táhl, křičela na paní K██████████, která bydlí v sousedním domě, má psa, který ležel přede dveřmi. Když jí slyšel, přiběhl k plotu a štěkal. V tu chvíli byl útočník pryč. Ten muž pravděpodobně neutekl vraty, ta byla zavřená. Dále poškozená uvedla, že pak šla do kanceláře, kde našla svůj telefon, dala do něho baterii, volala panu H██████████, který to nebral, tak zavolala na linku 156, kde jí řekli, ať volá na linku 158. Na místo pak přijela záchranná služba, která ji ošetřila a odvezla do nemocnice. Poškozená doplnila, že co se týká jejích zranění, tak měla modřiny na levé ruce, na podpaží, na předloktí, na levé straně beder a natažený sval na rameni pravé ruky. Měla rovněž naražený, ale ne zcela zlomený nos. Žádná hmotná škoda ji způsobena nebyla, zatím nepocítuje žádné trauma. Dále poškozená doplnila, že celý týden tam chodily ve třech, ale pouze v pátek tam měla jít sama.

Svědčce M██████████ D██████████ uvedla, že v některý den, neví přesné datum, na konci července, si uvařila kávu a šla na terasu s cigaretou. Dům je na adrese ██████████, V██████████. Po krátké chvíli viděla, jak na zahradu přelezl nějaký muž přes hřbitovní zeď. Měl krátké světlé vlasy, špinavý blond, výšku neví, ale asi byl vyšší než ona, kdy uvedla, že měří 178 cm. Muž byl spíše štíhlý, měl na sobě pod kolena ustrížené tepláky a triko, barvu již neví. Do obličeje mu viděla, asi by ho nepoznala, ale vypadal strhaný, přišel jí jako alkoholik nebo narkoman. Ten muž se na zahradě rozhlížel a byl udýchaný, jakoby běžel. Pak si stoupl ke dveřím do verandy, kdy v tu chvíli vyběhli její psi a začali štěkat. Svědkyně uvedla, že vyšla ven a zeptala se ho, co tam dělá, on jí řekl, ať se nebojí, že se jen potřebuje schovat. Prosil, ať nevolá policii, že píchl nějakou ženskou. Dále řekl, že by měl průšvih, že má podmínku a je na cizím pozemku. Svědkyně muži řekla, ať zahradu opustí, on znovu poprosil, ať nevolá policii, ona mu řekla, že jí volat nebude a on utekl. Přelezl vrata směrem k fotbalovému hřišti. Mluvil česky, bez přízvuku, bez vady řeči. Následně svědkyně zavolala na linku 158 a vše oznámila. Muž jí žádné peníze nedal, měla pocit, že muž neměl ani žádnou tašku odkud by jí je dát mohl.

M██████████ H██████████, jednatel společnosti ██████████, uvedl v úředním záznamu o podaném vysvětlení, že dne 28.7.2017 by v ranních hodinách kontaktován policií, že došlo v sídle společnosti k loupežnému přepadení. Přepadena byla paní P██████████, která pracuje jako účetní. Chodí do práce kolem 5:30 hodin. V tu dobu byla až do 4.8.2017 celozávodní dovolená. Paní P██████████ chodila do práce kvůli administrativě. K odcizeným finančním prostředkům uvedl, že se jednalo o hotovost sloužící k běžnému provozu. Výši umí určit paní P██████████. K hodnotám odcizených věcí uvedl, že se jednalo o perořízek v hodnotě cca 80,- Kč, lahev sektu 100,- Kč, lahev medoviny 100,- Kč a vysklení okna odhadl svědek na 900,- Kč. V odpoledních hodinách toho dne byl svědek informován, že byl podezřelý dopaden.

Z protokolu o ohledání místa činu – kanceláři společnosti [REDAKCE] včetně náčrtu a fotodokumentace soud zjistil uspořádání místností na místě činu, je zde zachyceno okno, které obžalovaný rozbil a kterým vnikl do objektu, místo, kde ponechal lahev s medovinou a kde byly i stopy krve.

Z protokolu o prohlídce těla poškozené D [REDAKCE] P [REDAKCE] a z fotodokumentace je patrné, že poškozená D [REDAKCE] P [REDAKCE] měla po činu oděrku na kořeni nosu, který byl lehce deformován, napučené rty, na horním rtu měla tržnou ránu, na levé tváři oděrku o šířce 2mm a délce 1 cm, zaschlou krev na obličejí i krku. Na lokti levé ruky měla odřeniny, na zádech v bederní oblasti měla začervenalou kůži, kalhoty měla na levé straně výrazně zašpiněné prachem.

Z protokolu o ohledání místa činu před areálem společnosti [REDAKCE] včetně náčrtu a fotodokumentace pak vyplývá, kde se obžalovaný zdržoval, kde seděl, kde zanechal zapalovač a lahev sektu.

Z dalšího protokolu o ohledání místa činu ve [REDAKCE] [REDAKCE] včetně náčrtu a fotodokumentace je pak zřejmé, kudy obžalovaný utíkal po spáchání činu ve společnosti [REDAKCE], jak je situováno oplocení a zahrada.

Z protokolu o prověrce na místě vyplývá, že obžalovaný označil policejním orgánům místo v blízkosti železniční trati [REDAKCE] [REDAKCE], kde zanechal obuv, kterou si vyzul a označil i místo v blízkosti [REDAKCE] nádraží v [REDAKCE] [REDAKCE], kde ukryl odcizenou finanční hotovost, která zde byla nalezena ve výši 38.300,- Kč a přikryta zeminou. Dále obžalovaný označil i místo, kde seděl na zemi před areálem společnosti [REDAKCE], v němž se dopustil předmětného skutku a kde zanechal zapalovač a lahev sektu.

Z protokolu o zadržení vyplývá, že obžalovaný byl zadržen dne 28.7.2017 v 8:25 hodin.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvěti trasokologie bylo zjištěno, že otisky bot nalezené na místě činu na papírech odpovídají otiskům bot, které obžalovaný vyzul u obilného pole.

Z odborného vyjádření ohledně způsobené škody v areálu [REDAKCE] [REDAKCE] vyplývá, že lahev s medovinou byla ohodnocena částkou 100,- Kč a hodnota lahve sektu rovněž částkou 100,- Kč, hodnota perořízky byla ve výši 80,- Kč.

Z vyúčtování telefonních hovorů společnosti [REDAKCE] [REDAKCE] bylo zjištěno, že ve 3:33, 3:38 a 3:39 hodin bylo ze společnosti voláno na telefonní číslo [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] (dle obžalovaného jde o číslo J [REDAKCE] Š [REDAKCE]).

Z lékařské zprávy příjmové ambulance chirurgie v [REDAKCE] [REDAKCE] bylo zjištěno, že poškozená D [REDAKCE] P [REDAKCE] měla zhmoždění obličejí, zlomeninu nosu, tržnou ránu na levé tváři, zranění odpovídá tomu, že mohlo být způsobeno úderem nebo pádem. Poškozená byla hospitalizována na chirurgickém oddělení od 28.7.2017 do 31.7.2017, kdy byla předána do péče praktického lékaře.

U obžalovaného byla provedena dechová zkouška alkotestem Draeger, z výsledku dechové zkoušky vyplývá, že u obžalovaného bylo zjištěno v 9:01 hodin 0,14 promile alkoholu

v dechu, v 9:07 hodin 0,15 promile alkoholu v dechu. Jak vyplývá z úředního záznamu PČR, provedení zkoušky na ovlivnění jinou návykovou látkou bez udání důvodu obžalovaný odmítl.

Z usnesení o zahájení tr. stíhání PČR, KŘP ÚO Kolín, č.j. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] bylo zjištěno, že je obžalovaný v tomto řízení obviněn ze zvlášť závažného zločinu loupeže dle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, pokračujícího přečinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku a pokračujícího přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku. Je obviněn spolu s J [REDAKCE] Š [REDAKCE] a [REDAKCE] Or [REDAKCE]

Po provedeném dokazování a zhodnocení všech důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl soud k závěru, že se obžalovaný dopustil jednání tak, jak je uvedeno shora ve výroku tohoto rozsudku. Obžalovaný se v podstatě ke všem skutkům doznal, byť své násilné jednání vůči poškozené P [REDAKCE] poněkud bagatelizoval a doznal pouze to, že jí udeřil, ale tvrdil, že do ní nekopal, že by si to ke své povaze nedovolil a neví, proč to poškozená vypověděla.

Pokud jde o první skutek, obžalovaný doznal, že se do objektu vloupal před příchodem zaměstnankyně a odcizil tam perořízek, lahev medoviny a sektu. Obžalovaný popsal, proč se do objektu vloupal a za jakých okolností, přesně popsal, kde lahev sektu vypil, kde jí zanechal a kde ponechal lahev s medovinou. V souladu s jeho výpovědí jsou i protokoly o ohledání místa činu včetně fotodokumentace. Ta skutečnost, že byl obžalovaný na místě činu, potvrzuje i výsledek odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví trasokologie, z něhož vyplývá, že trasologické stopy zajištěné na místě byly vytvořeny podešvemi obuvi, kterou obžalovaný vydal policejnímu orgánu. Jednání je nutné kvalifikovat jako přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť si obžalovaný přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a čin spáchal vloupáním.

Pokud jde o druhý skutek, tedy loupežné přepadení poškozené D [REDAKCE] P [REDAKCE] ve společnosti [REDAKCE] [REDAKCE], tak vyjma doznání obžalovaného je obžalovaný usvědčován především výpovědí poškozené D [REDAKCE] P [REDAKCE], byť jak bylo uvedeno shora, násilné jednání vůči ní obžalovaný poněkud bagatelizoval. Jinak se z velké části výpověď poškozené shoduje s výpovědí obžalovaného. Drobné rozpory ve výpovědích považuje soud za nepodstatné. Není pravděpodobné, aby oba tuto událost mohli prožívat a vnímat stejně, případně si i pamatovat stejné detaily. Poškozená byla samozřejmě v šoku z útoku obžalovaného a obžalovaný jak sám uvedl, byl pod vlivem alkoholu. Dle jeho tvrzení se na něm projevoval i nedostatek spánku a možná i účinek omamných látek. Soud však neměl důvod nevěřit poškozené D [REDAKCE] P [REDAKCE], pokud popsala, že jí obžalovaný udeřil pěstí do obličeje, srazil na zem a opakovaně do ní kopal do bederní části zad i do zadku. Ostatně zranění poškozené jsou jednak popsána ve shora citované lékařské zprávě, vyplývají i z protokolu o prohlídce těla i z fotodokumentace. Mimo popsána zranění je třeba zdůraznit, že měla poškozená modřiny i v bederní oblasti a tvrzení obžalovaného, že na poškozenou pouze jednou omylem šlápl, když chtěl utéct, se jeví jako nepřesvědčivé, a to i s ohledem na to, že se to událo u stěny místnosti ve stísněném prostoru, kde je nepravděpodobné, že by přes poškozenou utíkal pryč.

Pokud jde o výši odcizených finančních prostředků, tedy částky 38.800,- Kč, tak tuto částku vzal soud za prokázanou ze sdělení společnosti [REDAKCE] [REDAKCE] a toto sdělení i korespondovalo s výší nalezené částky v poli tak, jak místo označil obžalovaný. Třeba ještě zmínit to, že soud proti obžalobě vypustil ze skutkové věty, že obžalovaný poškozené řekl: „Otevři trezor, zabiju tě.“ Obžalovaný toto popírá a poškozená si užitím těchto slov nebyla

jistá i s ohledem na sluchovou dispozici. Nicméně obžalovaný měl v době, kdy požadoval poškozené, aby otevřela trezor nůž, který měl zcela jistě vzbudit vškozené obavu z bezprostředního násilí, pokud by se nepodrobila jeho vůli. Navíc se pak obžalovaný snažil hrubým násilím zabránitškozené, aby vyběhla ven a přivolala pomoc. Jednání v bodě 2) je tedy nutné kvalifikovat jako zvlášť závažný zločin loupeže dle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obžalovaný vůčiškozené užil násilí či pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci. Pohrůžka bezprostředního násilí je pohrůžka takovým násilím, které má být vykonáno ihned, nepodrobí-li se napadený vůli útočníka. Pohrůžka bezprostředního násilí nemusí být vyjádřena výslovně, stačí i konkludentní jednání, tedy např. držení nože, jak tomu bylo v souzeném případě.

Pokud jde o neoprávněné vniknutí na zahraduškozené M. [redacted] D. [redacted] (bod 3) tak zde je obžalovaný usvědčován rovněž doznáním i výpovědí svědkyně M. [redacted] D. [redacted]. Jejich výpovědi se rozcházejí pouze v drobných detailech týkající se sdělení obžalovaného, proč utíká, proč nemá svědkyně volat policii a ponechání částky 600,- Kč za to, že policii nezavolá. Tyto rozpory nejsou podstatné k posouzení, zda došlo k neoprávněnému vniknutí na zahradu svědkyně. Toto jednání je třeba kvalifikovat jako přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obžalovaný neoprávněně vnikl do obydlí jiného a při uvedeném jednání překonal překážku jejímž účelem je zabránit vniknutí. Bylo totiž prokázáno, že obžalovaný přešel zeď o výšce 270 cm, tedy překonal překážku jejímž účelem je zabránit vniknutí a za obydlí je nutno považovat i zahradu či pozemek přiléhající k obývanému domu. Pokud obhajoba obžalovaného argumentuje tím, že pokud neoprávněně vnikl na zahraduškozené D. [redacted], tak to bylo pouze proto, že utíkal poté, co se dopustil jiné tr. činnosti a jeho vůle tedy nesměřovala k neoprávněnému vniknutí, tak zde je třeba uvést, že byl obžalovaný přinejmenším srozuměn s tím, že pokud vnikne na pozemek jiného, porušuje tím zájem chráněný zákonem. Jednal tedy přinejmenším v nepřímém úmyslu.

Při stanovení druhu a výměry trestu postupoval soud ve smyslu § 39 odst. 1,2 tr. zákoníku. Přihlédl tedy k povaze a závažnosti spáchaných tr. činů, k osobním, rodinným a majetkovým i jiným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života i k možnosti jeho nápravy. Soud při ukládání trestu přihlédl k polehčujícím okolnostem, tedy k doznání obžalovanému i k tomu, že napomáhal při objasňování tr. činnosti a svého činu litoval. Nelze ovšem přehlédnout agresivitu a brutalitu jednání obžalovaného, kdyškozená musela nepochybně prožívat velké obavy o svůj život a své zdraví a nelze v budoucnu vyloučit i případnou stresovou reakci či posttraumatickou stresovou poruchu. Trest byl ukládán za tři tr. činy spáchané ve vícečinném souběhu. Trest byl ukládán ve smyslu § 43 tr. zákoníku jako trest úhrnný, a to podle ustanovení vztahujícího se na tr. čin nejpřísněji trestný, tedy podle ustanovení § 173 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný byl tedy ohrožen tr. sazbou v rozmezí od 2 do 10 let. S ohledem na všechny skutečnosti, okolnosti případu i s ohledem na osobu obžalovaného mu soud vyměřil trest ve čtvrtině zákonné tr. sazby, konkrétně v trvání 4 roků, a to jako trest nepodmíněný, neboť se soud domnívá, že pouhá pohrůžka trestem by nesplnila účel trestu.

Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen v souladu s ustanovením § 56 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou, jelikož u něho nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.

K tr. řízení se s nárokem na náhradu škody včas a řádně připojilaškozená [redacted] [redacted] pojišťovna a požadovala uhrazení částky ve výši 11.449,- Kč, kdy tato částka vznikla vynaložením nákladů na zdravotní služby poskytnuté pojištěnci –škozené

D. P. v souvislosti se zraněním. Nárok byl řádně doložen a soud proto uznal obžalovaného povinným tuto částku poškozené pojišťovně uhradit. Stejně tak se k tr. řízení s nárokem na náhradu škody připojila poškozená společnost , kdy požadovala uhradit částku 780,- Kč, což představovalo rozdíl mezi odcizenou a vrácenou hotovostí, lahev medoviny a lahev sektu po 100,- Kč a perořízek v hodnotě 80,- Kč. Tato částka byla poškozené společnosti přiznána, resp. obžalovaný byl uznán povinným ji uhradit.

POUČENÍ: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Okresního soudu v Kutné Hoře ke Krajskému soudu v Praze.

V této lhůtě musí také být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává buď i v části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Pokud odvolání nebude splňovat tyto náležitosti, odvolací soud odvolání odmítne.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

V Kutné Hoře dne 19. října 2017

JUDr. Eva Novotná, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jitka Adamová

čímž spáchala

prečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců.**

podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu **zařazuje do věznice s ostrahou.**

Odůvodnění:

Důkazy provedenými v hlavním líčení vzal soud za prokázané, že obžalovaná, ačkoliv si je vědoma své vyživovací povinnosti k nezletilému P. V., stanovené rozsudkem Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne [redacted], č.j. [redacted], ve výši 2 500 Kč měsíčně, toto výživné úmyslně řádně neplatila od května 2018 do listopadu 2018, a za uvedené období dluží otci nezletilého P. V. na výživném částku 17 500 Kč, v uvedeném období nepobírala žádné dávky státní sociální podpory, ani dávky hmotné nouze, nebyla vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání Úřadu práce ČR a od 1. 10. 2018 je zaměstnána u společnosti [redacted] s měsíčním příjmem 15 396 Kč.

Obžalovaná se k hlavnímu líčení bez omluvy nedostavila, ačkoliv byla včas a řádně předvolána a proto jednal dle § 202 odst. 2 písm. b) tr. řádu v nepřítomnosti obžalované a její výpověď z přípravného řízení byla dle § 207 odst. 2 tr. řádu u hlavního líčení čtena. Obžalovaná v přípravném řízení vypověděla, že si je vědoma své vyživovací povinnosti k nezletilému, ale neměla do současné doby finanční prostředky na hrazení výživného a z toho důvodu výživné neplatila, neboť byla bez zaměstnání. Od 1. 10. 2018 pracuje u společnosti [redacted] jako prodavačka, smlouvu má na 18 000 až 20 000 Kč hrubého měsíčně. Předtím nebyla zaměstnána, asi od roku 2011 do roku 2016 byla vedena u úřadu práce. Zdravotní a sociální pojištění si hradila sama, pracovala nárazově brigádně, protože nemohla najít zaměstnání, protože jeden týden jezdila pro syna a měla ho třeba ve středu a ve čtvrtek a druhý týden ho měla od čtvrtka do neděle. Sama zaměstnání hledala, ale s negativním výsledkem, neboť nesplňovala pracovní dobu vzhledem k péči o syna. Nyní má novou úpravu styku se synem stanovenou Okresním soudem v Kutné Hoře, kdy má syna jeden týden ve čtvrtek a druhý týden od pátku do pondělí a tudíž může být zaměstnána na plný úvazek. Syna si vyzvedává pravidelně a pokaždé mu kupuje nějaké dárky. S otcem nezletilého je v kontaktu pokaždé, když si přebírá syna, o její situaci věděl, že nemohla být zaměstnána na plný úvazek a brigádně tolik nevydělávala, aby to výživné mohla platit. Výživné by chtěla doplatit do konce roku 2018. Bydlí s přítelem, který platí bydlení, neboť ona na to nemá finance. Co vydělala, utratila za jídlo a běžné potřeby a cesty za synem, včetně jeho oblečení. Občas kouří elektronické cigarety.

Svědék P. V., otec nezletilého, vypověděl, že obžalovaná má dluh na výživném ještě z předchozí doby a proto podal návrh na exekuci. Od května 2018 obžalovaná opět výživné do současné doby neplatí. Syn chodí do 1 třídy v [redacted], má potřeby běžné svému věku. Styk je upraven nově kvůli školní docházce a obžalovaná se s ním stýká 1x za 14 dní celý víkend od pátku, kdy ho vyzvedává ze školy a odevzdává ho v pondělí přímo do školy. Tak to funguje od září tohoto roku. Pokud syna ze školy vyzvedává, nikdy nechce, aby mu něco nachystala, takže neví, zda na něj má nějaké jiné oblečení doma. Co se týče nějakých dáreků, syn se nezmiňuje o

tom, že by mu nějaké dávala, obžalovaná mu zakazuje o tom mluvit. Údajně má žít obžalovaná u pana K[redacted], alespoň syn říkal, že se tam s ním vidá. Obžalovaná vždy tvrdí, že bude někdy již pracovat, ale pokud by někde pracovala, tak by to věděl od exekutora ohledně srážek ze mzdy. Ví pouze, že exekutor jí odebral řidičský průkaz. Celková dlužná částka na výživném, včetně odměny exekutorovi, je přes 100 000 Kč.

Z rozsudku Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne [redacted], č.j. [redacted], ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze, č.j. [redacted] ze dne [redacted], bylo zjištěno, že je matka nezletilého (obžalovaná) povinna platit na nezletilého [redacted] V[redacted] výživné ve výši 2 500 Kč měsíčně, splatné vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám otce.

Ze zprávy dřívějšího zaměstnavatele [redacted] bylo zjištěno, že byla zaměstnána na dohodu o provedení práce od 28. 12. 2017 do 6. 7. 2018, v lednu 2018 činila čistá mzda 7 391 Kč, v únoru 4 807 Kč. Po pracovní stránce nebyla spolehlivá, manipulovala s penězi a nebyla důvěryhodná.

Ze zprávy Okresní správy sociální zabezpečení Kutná Hora pak bylo zjištěno, že byla zaměstnána od 2. 1. 2009 až dosud ve společnosti [redacted], dále u společnosti [redacted] od 21. 8. 2017 do 6. 9. 2017, a poté ve společnosti [redacted] od 28. 12. 2017 do 6. 7. 2018.

Ze zprávy současného zaměstnavatele [redacted] bylo zjištěno, že v této společnosti pracuje od 1. 10. 2018 na hlavní pracovní poměr. 11. 11. 2018 zaměstnavatel obdržel z Exekutorského úřadu Přerov exekuci na částku 50 308 Kč. Vzhledem k velmi krátké době pracovního poměru zaměstnavatel nepodal bližší hodnocení. Čistá mzda za měsíc říjen činí 15 396 Kč.

Z připojeného spisu sp. zn. [redacted] vyplývá, že byla odsouzena trestním příkazem ze dne [redacted], č.j. [redacted], pro přečin zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 2 tr. zákoníku, neboť se úmyslně vyhýbala plnění své vyživovací povinnosti k nezletilému synovi [redacted] V[redacted] v období od června 2017 do dubna 2018, a dlužila tak na výživném částku 24 900 Kč, přičemž neměla žádné zdravotní omezení, pro které by nemohla být řádně zaměstnána a její poslední pracovní poměr byl ukončen ve zkušební době zaměstnavatelem pro špatnou pracovní morálku. Ze zprávy zaměstnavatele [redacted] pak vyplývá, že byla zaměstnána v restauraci [redacted] na pozici pracovník restauračního provozu od 21. 8. do 6. 9. 2017, pracovní poměr byl zrušen ve zkušební době ze strany zaměstnavatele. Její pracovní morálka byla neuspokojivá, neustále oddalovala z osobních či rodinných důvodů svůj nástup do zaměstnání. Ze zprávy Úřadu práce ČR, kontaktní pracoviště [redacted] pak bylo ze spisu sp. zn. [redacted] zjištěno, že byla vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání od 29. 6. 2015 do 14. 10. 2015, byla vyřazena sankčně, neboť se na kontakt nedostavila. Je bez zdravotního omezení a vyučena v oboru prodavačka. Ze zprávy téhož pracoviště úřadu práce pak bylo v nyní souzené věci zjištěno, že není vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání a nepobírá žádné dávky státní sociální podpory, ani dávky pomoci v hmotné nouzi. V období od května do srpna roku 2018 bylo evidováno 660 volných pracovních míst vedených na Úřadu práce [redacted].

Po provedeném dokazování a zhodnocení všech důkazů v celém jejich souhrnu dospěl soud k závěru, že obžalovaná se dopustila trestné činnosti tak, jak je popsána shora ve výroku tohoto rozsudku. Obžalovaná doznává, že výživné nehradila. Na svoji obhajobu uvádí to, že nemohla sehnat žádné zaměstnání s trvalým pracovním poměrem s ohledem na to, že se pravidelně stýká se synem i ve všední dny a brigádně nevydělávala tolik, aby výživné mohla platit. Obžalovaná je mimo doznání usvědčována i výpovědí otce nezletilého, svědka P[redacted] V[redacted], který potvrdil, že obžalovaná opět výživné neplatí od května 2018 do současné doby, kdy z předchozího období

má rovněž na výživném dluh a věc řeší exekučně. Soud v tomto směru však obhajobu obžalované rozhodně nemůže přijmout. Obžalovaná je vyučena v oboru prodavač a jistě by v tomto oboru sehnala stále zaměstnání, z něhož by byla schopna výživné hradit. Ostatně nyní pracuje na trvalý pracovní poměr s výdělkem přes 15 000 Kč čistého měsíčně, a toto zaměstnání bez problému získala. Pokud byla v předchozí době zaměstnána, vždy šlo o velice krátkodobé pracovní poměry uzavírané na dohodu o provedení práce či pracovní činnosti a pokud touto formou pracovala, zaměstnavatelé k ní měli výhrady a pracovní poměr s ní byl ukončen. Rovněž se vyjadřovali v tom směru, že byla nespolehlivým pracovníkem, její pracovní morálka byla neuspokojivá apod. Pokud by obžalovaná chtěla najít zaměstnání na trvalý pracovní poměr v oboru prodavač, tak je věcí všeobecně známou, že v tomto oboru je nedostatek pracovních sil a obžalovaná tedy neměla rozhodně objektivní problém s nalezením zaměstnání. Pokud obžalovaná nepracovala, či pracovala pouze na dohody o pracovní činnosti, a nedosahovala tak výdělku potřebného k hrazení výživovací povinnosti, šlo pouze o její svobodné rozhodnutí. Rovněž nelze přijmout argumentaci a obhajobu obžalované v tom směru, že volila tento způsob zaměstnání, vzhledem k péči o syna. Jak vyplývá z připojeného rozsudku, syn byl svěřen do výchovy otce právě proto, že obžalovaná opustila tehdy společnou domácnost, odešla k příteli a nezletilého v péči otce zanechala. Šlo tedy o její volbu, a pokud se snaží v současné době o širší styk s nezletilým i v pracovní dny, je to opět její volba a nemůže to být na úkor její výživovací povinnosti. Její přístup k výživovací povinnosti je značně liknavý, má pouze jednu výživovací povinnost k nezletilému synovi a ze shora uvedeného je patrné, že nevyvíjí žádnou zvýšenou aktivitu při shánění zaměstnání. Obžalovaná výživné neplatila i v předchozí době, za což byla odsouzena a otec nezletilého musí zajistit sám nutné finanční prostředky pro jeho každodenní nároky a veškerá tíha této povinnosti je tedy na něm. Nelze pak přehlédnout, že obžalovaná žije u svého přítele, který, jak uvedla, platí bydlení. Lze tedy uzavřít, že v možnostech a schopnostech obžalované bylo najít si odpovídající zaměstnání a získat tak prostředky k placení výživného. Jednání obžalované tak naplňuje po subjektivní i objektivní stránce všechny znaky skutkové podstaty přečinu zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, neboť úmyslně neplnila svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z obecných ustanovení pro ukládání trestu uvedených v § 39 tr. zákoníku. Hodnotil tedy povahu a závažnost spáchaného trestného činu, které jsou dány zájmem společnosti na řádném plnění povinností vůči nezletilým dětem, přihlédl k poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života i k možnosti nápravy. Obžalovaná nestojí před soudem pro tuto trestnou činnost poprvé, jak bylo uvedeno shora, byla odsouzena trestním příkazem zdejšího soudu č.j. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] pro přečin zanedbání povinné výživy dle § 196 ods. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání pěti měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu 18 měsíců za současného vyslovení dohledu. Před tím byla odsouzena rozsudkem zdejšího soudu ze dne [REDAKCE], č.j. [REDAKCE] k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu osmnácti měsíců za současného zrušení výroku o trestu z předchozího rozhodnutí zdejšího soudu, kdy byla rovněž odsouzena pro neplacení výživného. Trestné činnosti se tedy dopustila ve dvou zkušebních lhůtách podmíněného odsouzení, z nichž v jednom případě byl stanoven i dohled. Je tedy zjevné, že ani předchozí výchovné tresty obžalovanou neovlivnily a nepřiměly k plnění výživovací povinnosti, a proto bylo nutné zvolit již trest nepodmíněný. Trest byl uložen již v horní polovině zákonné trestní sazby (tato činí až rok odnětí svobody), konkr. v trvání osmi měsíců. Pro výkon trestu byla pak zařazena v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Okresního soudu v Kutné Hoře ke Krajskému soudu v Praze.

V této lhůtě musí také být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byť i v části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Pokud odvolání nebude splňovat tyto náležitosti, odvolací soud odvolání odmítne.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Kutná Hora 19. prosince 2018

JUDr. Eva Novotná v. r.
samosoudkyně

Tento rozsudek ze dne 19. 12. 2018 č. j. 6 T 116/2018 – 45 nabyl právní moci dne 26. 6. 2019 – ve spojení s usnesením Krajského soudu Praha ze dne 26. 6. 2019 č. j. 9 To 141/2019 – 84.

Připojení doložky provedla Martina Vacková dne 30. srpna 2019.

USNESENÍ

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 26. 6. 2019 odvolání obžalované B██████ Š██████ rozené F██████, narozené ████████, proti rozsudku Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 19. 12. 2018, číslo jednací 6 T 116/2018-45, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalované **zamítá**.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byla obžalovaná uznána vinnou ze spáchání přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, za který byla odsouzena podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců, pro jehož výkon byla podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazena do věznice s ostrahou.
2. Uvedeného přečinu se obžalovaná podle skutkových zjištění okresního soudu dopustila tím, že od května 2018 do listopadu 2018 úmyslně řádně neplatila výživné na svého nezletilého syna ████████ V██████, narozeného ████████, bytem u otce P██████ V██████, ████████, ač byla podle rozsudku Okresního soudu v Kutné Hoře č. j. ████████ ze dne ████████ ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze č. j. ████████ ze dne ████████ povinna platit na syna výživné ve výši 2 500 Kč měsíčně, splatné vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám otce, a za uvedené období dluží P██████ V██████, narozenému ████████ na výživném částku 17 500 Kč, přičemž v uvedeném období nepobírala dávky státní sociální podpory ani dávky pomoci v hmotné nouzi, nebyla vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání Úřadu práce ČR a od 1. 10. 2018 je zaměstnána u společnosti ████████ s měsíčním příjmem 15 396 Kč.
3. Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná včasné odvolání, které sama odůvodnila, přičemž z obsahu podaného odvolání krajský soud dovodil, že rozsudek okresního soudu napadá ve všech jeho výrocích.
4. Obžalovaná totiž v podaném odvolání namítá, že není pravdou, že by výživné neplatila úmyslně, ale proto, že na zaplacení výživného neměla peníze. Připouští, že nastoupila do zaměstnání ve společnosti ████████, kde její hrubý příjem činil 13 000 Kč s nenárokovatelnou odměnou ve výši 5 000 Kč, ale první výplatu měla kolem 9 000 Kč, z níž poslala 2 600 Kč P██████ V██████ jako výživné. Druhý měsíc její přítel přišel o práci a tak musela zaplatit nájem za bydlení a na výživné jí již nezbyly peníze, což P██████ V██████ sdělila. Za měsíc prosinec v zaměstnání dostala pouze necelých 400 Kč a poté dostala výpověď. Nyní má práci, kde je jí výživné strháváno z platu a tak se domnívá, že v tuto chvíli není v nejlepším zájmu dítěte, aby o tuto práci přišla, neboť je velmi těžké najít práci se záznamy v rejstříku trestů. Dlouhé odloučení od syna by bylo velmi těžké jak pro ni, tak i pro syna, o kterého se příkladně stará.
5. Krajský soud podle § 254 odst. 1, odst. 3 trestního řádu přezkoumal z podnětu podaného odvolání a z hlediska vytýkaných vad zákonnost a odůvodněnost napadených výroků rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a po přezkoumání věci dospěl k jednoznačnému závěru, že odvolání obžalované není důvodné, což učinil ve veřejném zasedání, které provedl v nepřítomnosti obžalované. Ta sice v den konání veřejného zasedání požádala o jeho odročení ze zdravotních důvodů, což ovšem nedoložila potvrzením lékaře o její Shodu s prvopisem potvrzuje Miloslava Štusová

neschopnosti účastnit se z těchto důvodů jednání soudu, ale rozhodnutím o její dočasné pracovní neschopnosti, jejíž fotokopii provedla a zaslala krajskému soudu v takové podobě, z níž nebylo patrné nejen, od kdy trvá její pracovní neschopnost, ale ani zda má povolené vycházky. Krajský soud proto obratem u ošetřující lékařky ověřil schopnost obžalované účastnit se jednání soudu a zjistil, že jí současný zdravotní nebrání v plnohodnotné účasti na veřejném zasedání. Nadto bylo zjištěno, že obžalovaná má lékařem povolené vycházky v době od 12 do 15 hodin (veřejné zasedání bylo konáno od 13 hod.) již od 3. 4. 2019, což bylo ověřeno i z předchozí omluvy obžalované, k níž sama připojila kopii celého rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, z níž je tato skutečnost patrná. I to svědčí o tom, že žádost obžalované o odročení veřejného zasedání byla naprosto nedůvodná a obžalovaná se obstrukcí snažila zmařit soudní jednání, o němž byla s velkým časovým předstihem informována.

6. K postupu okresního soudu bylo zjištěno, že provedl v hlavním líčení zákonným způsobem dokazování, které vedlo ke zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho rozhodnutí, přičemž všechny ve věci provedené důkazy správně vyhodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na zjevně pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. V tomto směru tedy krajský soud v postupu soudu okresního nezjistil žádné pochybení, neboť byly dodrženy zásady uvedené v ust. § 2 odst. 5, odst. 6 trestního řádu, a jestliže soud prvního stupně dospěl tímto postupem ke shora uvedeným skutkovým a právním závěrům, lze je akceptovat.
7. Pokud tedy okresní soud dospěl k závěru, že jím popsané a zhodnocené důkazy tvoří ucelený řetězec, směřující jednoznačně k závěru o vině obžalované, včetně úmyslného zavinění stíhaným trestným činem, nelze tomuto postupu nic vytknout.
8. Odvolací soud se tak mohl zcela ztotožnit se závěry soudu prvního stupně a k argumentům rozvedeným odvolatelkou v podaném odvolání může toliko uvést, že jde o tvrzení, která nemohou zvrátit zjištění okresního soudu, s nimiž se v napadeném rozsudku řádně vypořádal a přesvědčivě odůvodnil, proč musí dospět k jím přijatým skutkovým a právním závěrům, čímž jsou dle názoru odvolacího soudu v odvolání uplatněné námitky obžalované zcela liché.
9. Krajský soud zdůrazňuje, že hodnocení provedených důkazů je výsostným právem okresního soudu a odvolací soud může do tohoto procesu zasáhnout jen tehdy, pokud procesní soud důkazy hodnotí v rozporu s jejich obsahem, logicky vadně či vychází z důkazů, které byly pořízeny nezákonným způsobem. Jestliže však jsou zákonně provedené důkazy hodnoceny řádně a soud se náležitě vypořádá i s případnou obhajobou obžalovaného, nemůže odvolací soud do takového postupu okresního soudu nikterak zasáhnout.
10. K tvrzením v podaném odvolání je možno konstatovat, že skutková zjištění okresního soudu jsou úplná, ostatně obžalovaná skutek samotný, pro nějž byla postavena před soud, nikterak nerozporuje, a to ani v podaném odvolání. Obžalovaná nevyužila možnosti vyjádřit se k věci před soudem, neboť se k hlavnímu líčení přes řádné předvolání nedostavila, což je nepochybně jejím právem a okresní soud tak její stanovisko zjistil jen z její výpovědi z přípravného řízení, které je prakticky shodné s důvody uvedenými v jejím odvolání. Nicméně okresní soud měl vedle této výpovědi k dispozici pro prokázání skutkových tvrzení státního zástupce nejen celou řadu řádně provedených listinných důkazů, které popsal v napadeném rozsudku, ale zejména usvědčující svědeckou výpověď otce dítěte, přičemž tyto důkazy, včetně samostatně posouzené otázky odpovídající výše výživného, zhodnotil nejen jednotlivě, ale i ve všech vzájemných souvislostech, které ve svém rozsudku rozvedl a vysvětlil, jakými úvahami se při posouzení věci obžalované řídil. Stěžejí proto může obstát námitka obžalované, že výživné nehradila úmyslně, neboť takový úmysl trestný čin spáchat je u obžalované zjevný. Jistě lze souhlasit s tím, že obžalovaná přímo nechtěla spáchat trestný čin způsobem popsaným v trestním zákoníku, tedy že by snad mělo být prokázáno, že by chtěla porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. Obžalovaná si však patrně neuvědomuje, že úmyslné zavinění trestným činem dovozuje trestní zákoník i tím, že Shodu s prvopisem potvrzuje Miloslava Štusová

pachatel trestného činu věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn (úmysl nepřímý). A pokud již obžalovaná v minulosti pro shodný druh trestné činnosti odsouzena byla, dokonce opakovaně a je tak speciální recidivistkou nyní posuzované trestné činnosti, je nanejvýš zřejmé, že musela být srozuměna s tím, že neplacením výživného na syna může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem, jímž je zájem na řádné výživě oprávněných osob. Mimo to lze na dokreslení uvést, že neplněním povinnosti vyživovat nebo zaopatřovat jiného se rozumí zaviněné neplacení výživného nebo neposkytování odpovídajícího plnění v naturální formě, čímž se rozumí to, že se oprávněné osobě se nedostane všeho, co je obsahem vyživovací povinnosti a v případě spáchání přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku postačí i zavinění nedbalostní, což ovšem s ohledem na shora rozvedené argumenty nepřichází v případě obžalované v úvahu.

11. Dospěl-li tedy okresní soud k závěru, že jednání obžalované za okolností, které zjistil z provedeného dokazování, které popsal a zhodnotil v napadeném rozsudku, je úmyslným zaviněním neplnění vyživovací povinnosti obžalované k jejímu synovi, odpovídán to jeho skutkovým zjištěním a proto nelze takový postup považovat za vadný, a z těchto důvodů argumenty rozvedené v podaném odvolání nemohou mít naději na úspěch.
12. Krajský soud tedy zjistil, že se okresní soud věci dostatečně zabýval, nepominul žádný podstatný důkaz, jeho závěry jsou logické a zcela přesvědčivé a může tak v ostatním pro stručnost na toto odůvodnění zcela odkázat, stejně jako na zcela příléhavé právní posouzení zjištěného skutkového děje.
13. Dle zjištění krajského soud nedošlo totiž ze strany okresního soudu k žádným nesprávným, spekulativním či nepodloženým závěrům, které by neměly oporu v provedeném dokazování. Je samozřejmě možné, že odvolatelka hodnotí prvním soudem provedené důkazy odlišně, to však neznamená, že závěry okresního soudu jsou v takovém případě nesprávné, neboť opak je, jak zjistil odvolací soud, pravdou.
14. Přezkoumán byl i výrok o trestu, který byl obžalované okresním soudem uložen, a ani zde nebylo shledáno pochybení, pokud by mělo být učiněno v její neprospěch.
15. Okresní soud správně ukládal trest v intencích ustanovení § 196 odst. 1 tr. zákoníku, které jednání obžalované ohrožuje trestní sazbou odnětí svobody až na jeden rok. Pokud pak okresní soud uložil obžalované trest odnětí svobody ve výměře osmi měsíců, tedy v horní polovině zákonné trestní sazby a přímo jej spojil s jeho výkonem v příslušné věznici s ostrahou, rozhodně obžalovanou nijak nepoškodil. Je pravdou, že jde o nejprísnejší druh trestu, jaký trestní zákoník zná, stejně jako že za trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 nebo 2 tr. zákoníku lze uložit nepodmíněný trest odnětí svobody jen za podmínky uvedené v ust. § 55 odst. 2, věta druhá tr. zákoníku, nicméně tento druh trestu je u obžalované příléhavý. Okresní soud totiž správně zjistil, že obžalovaná nestojí před soudem pro tento druh trestné činnosti poprvé a nyní stíhané trestné činnosti se dopustila ve dvou zkušebních dobách podmíněného odsouzení, z nichž v jednom případě byl stanoven i dohled probačního úředníka. Není tedy možno učinit jiný závěr, než že není naděje, že by obžalovanou bylo možno napravit jiným trestem než nepodmíněným trestem odnětí svobody, a jestliže trest samotný byl okresním soudem vyměřen nikoli na samé horní hranici zákonné trestní sazby, ale se zjevným přihlédnutím k polehčující okolnosti částečného doznání obžalované ve výměře toliko osmi měsíců, jde o trest vzhledem k předchozí trestné činnosti obžalované a jejím sklonům k její recidivě spíše mírný a je zjevné, že okresní soud při ukládání trestu přihlédl ke všem polehčujícím okolnostem, k nimž vůbec přihlédnout mohl.
16. Okresní soud rovněž nepochybil, pokud obžalovanou zařadil pro výkon uloženého trestu do věznice s ostrahou, neboť to odpovídá současné právní úpravě podle § 56 odst. 2, písm. a) tr.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miloslava Štusová

zákoníku, neboť u obžalované nejsou splněny podmínky pro její zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

17. Vzhledem k tomu, že v rozhodnutí okresního soudu nebylo krajským soudem shledáno pochybení, nemohlo mít odvolání obžalované naději na úspěch, a proto bylo podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti usnesení je možno podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení jeho písemného vyhotovení, k Nejvyššímu soudu ČR, prostřednictvím soudu okresního. Dovolání je možno podat pouze z důvodů uvedených v § 265b trestního řádu. Státní zástupce je může podat ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, vytýkat může nesprávnost kteréhokoliv výroku. Obžalovaný může podat dovolání pouze proti výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Dovolání pak může podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se podání, byť jako dovolání označené, za dovolání nepovažuje.

Praha 26. června 2019

Mgr. Roman Lada v.r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Samosoudkyně Okresního soudu v Kutné Hoře JUDr. Eva Novotná rozhodla v hlavním líčení konaném dne 16. května 2019

takto:

obžalovaný

D ■■■ H ■■■,

narozený ■■■■■ v ■■■■■, trvale bytem ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■, ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■, t.č. ve ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■,

je vinen, že

- 1) dne 19. 5. 2018 v době kolem 01:46 hodin v ■■■■■ ■■■■■, v ulici ■■■■■ u domu č.p. ■■■■■ překonal oplocení, vnikl na pozemek, a otevřeným oknem dovnitř domu, kde vše prohledal, uvnitř domu se zdržel asi hodinu, a poté dům opustil,
- 2) v době od 22. 6. 2018 od 19:00 hodin do 29. 6. 2018 do 11:00 hodin v ■■■■■ ■■■■■, v ulici ■■■■■ vnikl na pozemek domu čp. ■■■■■, u zadních dveří do domu vysadil skleněnou tabulku, vnikl dovnitř, kde vše prohledal, v domě nic neodcizil a poté dům opustil,

tedy

ad 1), 2) neoprávněně vnikl do domu jiného a překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

čímž spáchal

ad 1), 2) přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

za tuto trestnou činnost a trestný čin krádeže dle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, za nějž byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne [REDAKCE], č.j. [REDAKCE] a to dle § 178 odst. 2 tr. zákoníku, § 43 odst. 2 tr. zákoníku k **souhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání **20 (dvaceti) měsíců**.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se **zrušuje výrok o trestu** z rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne [REDAKCE], č.j. [REDAKCE], jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu **zařazuje do věznice s ostrahou**.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se **poškozený P. M.**, narozený [REDAKCE], odkazuje se **svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních**.

Odůvodnění:

Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Kutné Hoře podala obžalobu na D. H., kterou jej viní, že se měl ve dvou případech vloupat do domu poškozeného P. M. v [REDAKCE] ulici čp. [REDAKCE] v [REDAKCE], a to v prvním případě dne 19. 5. 2018 v časných ranních hodinách, kdy měl přestřípnout řetěz zajišťující plot a vniknout na pozemek, dále u hlavních masivních dubových dveří do domu vyrazit spodní část a poškodit zárubeň a u zadních vchodových dveří odstranit výplň tabulky skla, měl poškodit páčením prvorepublikové dveře do sklepa a tímto způsobit celkovou škodu na poškozených věcech ve výši 7 000 Kč a měl odcizit z domu různé věci, a to nářadí, části nábytku, staré motocykly a jejich součásti a to v celkové hodnotě nejméně 413 200 Kč, a v druhém případě měl do téhož domu vniknout zadními dveřmi, kdy vysadil skleněnou tabulku, dům měl prohledat a nic neodcizit a dále měl vypáčit vstupní dveře kolny a tam odcizit rámy od historických motocyklů a různé věci v celkové hodnotě 27 000 Kč. Tohoto jednání se měl dopustit přesto, že byl za tutéž trestnou činnost odsouzen jedním rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne [REDAKCE], č.j. [REDAKCE] k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, který vykonal [REDAKCE] a dále i rozsudkem Okresního soudu v Kolíně ze dne [REDAKCE], č.j. [REDAKCE], který vykonal [REDAKCE], a i rozsudkem téhož soudu ze dne [REDAKCE], č.j. [REDAKCE], který nabyl právní moci dne [REDAKCE], a který vykonává.

Důkazy provedenými v hlavním líčení vzal soud za prokázané, že obžalovaný dne 19. 5. 2018 v době kolem 1:46 hodin překonal oplocení u domu čp. [REDAKCE] v [REDAKCE] ulici v [REDAKCE], vnikl na pozemek a otevřeným oknem dovnitř domu, kde vše prohledal, v domě se zdržel asi hodinu a poté dům opustil. Dále vzal soud za prokázané, že opět na pozemek tohoto domu vnikl v době od 22. 6. 2018 od 19:00 hodin do 29. 6. 2018 do 11:00 hodin, do domu vnikl tak, že vysadil skleněnou tabulku ze zadních dveří domu a vše prohledal, v domě nic neodcizil a dům poté opustil.

Obžalovaný popřel, že by nějaké věci v domě odcizil. Uvedl, že v domě byl jednou a to někdy v jarních měsících roku 2018 a chtěl tam jen přespat, nic nevypáčil, dům byl už otevřený. Do domu se dostal otevřeným oknem a všiml si, že jsou dveře vypáčené zevnitř, byly podloženy prknem, aby se neotvíraly. V domě byl nepořádek a dům vypadal, jako by byl vykradený. Zdál se mu opuštěný a zarostlý, okolo měl lešení. Ulicí [REDAKCE] chodil ke své kamarádce a tak si ho

všiml. Také v této ulici bydlí pěstouni jeho syna, kterého už dlouho neviděl, a doufal, že ho třeba uvidí na balkoně. V domě ale nakonec nepřespál, napadlo jej, že dům je asi vykradený, nebo byl a vzhledem k jeho minulosti tam radši nezůstal. Dovnitř tedy vnikl zepředu z [REDAKCE] ulice oknem a odtamtud asi odcházel hlavníma dveřma, nebo možná oknem, přesně neví. Ten dům nějak prošel, možná byl na schodech, ve sklepě ale nebyl. Asi na něco sahal, už si nepamatuje, na nějaké věci asi ano. V domě byl sám, byl tam asi hodinu. Nejdřív si myslel, že je dům v rekonstrukci, ale pak našel ty vypáčené dveře a vzadu bylo rozbité sklo. Pak si začal všimnout toho, že věci jsou tam poházené, a dům že je asi vykradený. U domu přešel asi plot, resp. bylo tam opřené pole plotu a tak ho dal na stranu a pak zase za sebou zpátky. Dům procházel po tmě a byl i nahoře v domě. Žádný zámek nevypáčil a nic nerozbíjel. Ani neví, zda je na pozemku nějaká kolna. Žádný drát nepřestípal. Před vchodem u dveří stálo plexisklo a na to asi sahal, dával to na stranu. Vypáčených dveří si všiml. Obžalovaný dále tvrdil, že v domě byl pouze jednou, s druhým vniknutím nemá nic společného. Byl tam tedy pouze jednou a to mohlo být možná toho 19. 5. V žádné kůlně nebyl, žádné součásti motorek z kůlny neodcizil, ani nic jiného. Pokud byly zajištěny na malém autíčku jeho stopy po druhém vloupání, tak uvedl, že do ruky nějaké věci bral a že tam nechal stopy na autíčku, které policisté přehlídli a stopy sejmuli až později. S druhým vloupáním nemá tedy nic společného. Pokud jde o řízení, tak řídil jen jednou a hned se vyboural. Není dobrý řidič. K tomu domu nejel autem, ani ho tam nikdo nevezl, přišel od nádraží, jel vlakem z [REDAKCE] sám. Do léčebny [REDAKCE] nastoupil sám dobrovolně, byl tam osm dní na detoxu, potom z léčebny odešel a byl tam dodán. Přespával různě u kamarádů. Užíval pervitin, což ho stálo asi 1 500 Kč týdně.

Poškozený P [REDAKCE] M [REDAKCE] jako svědek uvedl, co se týče prvního vloupání, že byl v domě asi 14 dní před tím, než k tomu došlo, a vše bylo v pořádku. Dům byl zajištěný, okno otevřené nebylo. V té době byl často v [REDAKCE] u [REDAKCE], neboť jeho maminka tam bydlí a on se o ni staral. V tu dobu také nastoupil k [REDAKCE] [REDAKCE], a měl služby do 22:00 hodin, musel zavlažovat, takže pak již do [REDAKCE] [REDAKCE] nejel a byl s matkou v [REDAKCE]. Potom prvním vloupáním mu volala policie, že má vykradený dům, že to oznámil soused. Byl přestřížený řetěz na vrátkách, a u hlavních vchodových dveří byla vykopnutá kazeta. Pachatel se ale dostal do domu zezadu, kdy vyndali tabulku ze skleněných dveří a potom vypáčili zevnitř vchodové dveře. Ty vypáčili proto, aby mohli vytlačit motorku a pak ještě bylo otevřené okno. Dům byl vevnitř kompletně zrekonstruovaný, měl nová okna, dubové dveře. Lidé z okolí, s nimiž se bavil, došli k závěru, že dům byl vykradený drogově závislými, které se často pohybují u herny [REDAKCE]. Nějaké paní z ulice také byl vykraden dům a bylo jí sděleno, že byl pachatel zdrogovaný, takže tento pachatel mohl dostat typ od těch, co vykradli dům před ním. Dům měl měděné rozvody, vevnitř nákladně zrekonstruovaný dubovou podlahou, byl v pořádku, ale neměl peníze na dodělání domu. Co se týče odcizených věcí, tak mu byly odcizeny ty věci, které jsou uvedeny v obžalobě. Z těch hlavních to byla motorka Jawa Californian, Jawa Williers, Jawa Special, ty byly ve sklepě. Jawa Californian byla postavena v zadní verandě, u zadních dveří, kde bylo vysklené okénko. Pak šlo o přední vidlice s kapličkou zn. František Janeček zelené barvy, ty byly na takové mezipodestě, když se jde ze sklepa nahoru. Dále tam byly ve dvou bedýnkách motory a v další bedýnce byly věci z péráků. Motorky byly určeny k dekoraci, byly bez technických průkazů. Motorky museli vytlačit dva lidi, neboť třeba motorka Californian je hrozně těžká a samotný člověk ji neutáhne. Tu motorku nemohli vytlačit, je to patrné z fotografií, byla tam uřízlá větev a rozebraný plot. Jawu Californian koupil za 45 000 Kč, dnes má hodnotu 100 000 Kč až 150 000 Kč. Měl jí asi osm až devět let. Jawu Williers koupil asi za 35 000 Kč a dokupoval na to nádrž. Byla kompletní. Jenom nádrž na Jawu Williers se pohybuje kolem 40 000 Kč a to dokupoval od nějakého muže z [REDAKCE] před deseti roky. Jawu Special kupoval také u něj asi za 35 000 Kč a dokupoval do ní zapalování a různé věci v hodnotě asi 15 000 Kč. Bylo tam také plexisklo od skútru, které bylo umístěné v chodbě a nestačili ho vynést, bylo u dveří a byly na něm otisky. Také tam měl pásovou brusku Black and Decker, plechovky oleje Shell a mobil, byly před domem. Ve sklepě bylo bourací kladivo Makita i pásová

bruska. Makita ta byla nahoře. Po otočné brusce zůstala krabice. Dole ve sklepě byla vodárna a čerpadlo. Také zmizela sklokeramická deska v kuchyni. Jedna kuchyňská skříňka také zmizela. Také byla poničená i část kuchyňské linky. Vrtačky Narex byly u verandy v přízemí vzadu, byla tam i laserová vodováha. Profesionální křovinořez rozkládací byl v chodbičce a žlutý zůstal před barákem poničený. Dražší byl odcizen. Byly odcizeny hračky v patře v podkroví. Šlo o autodráhu a další věci, zůstaly tam jenom krabice. Také tam měl starožitný lustr složený u zdi, také legionářskou uniformu po dědovi, bourací kladivo De Walt bylo vzadu u dveří, byly odcizeny i hodiny, které byly v podkroví. Poškozený se v podstatě odkázal, co se týče odcizených věcí na obžalobu, kde jsou odcizené věci podrobně popsány a ty označil i v přípravném řízení za odcizené. Dále uvedl, že od věcí nemá žádné doklady, ty byly v krabici a pachatel je odcizil. Když se ptal lidí z okolí, tak mu říkali, že tam viděli někoho černovlasého a že z něj měli strach. Říkali mu, že tam byli dva lidi, kteří přijeli s dodávkou. Říkali mu to lidi, co šli okolo a nepředstavili se mu. Ptal se také naproti lidí z paneláku, jestli někoho viděli. Bylo mu řečeno, že viděli jezdit bílou dodávku s hlučným výfukem. Konkrétně ale nemůže nikoho uvést jako svědka. Policií mu pak bylo řečeno, že někdo naproti z paneláku pachatele vyfotil. Lidi asi měli strach to nahlásit, aby se jim ti pachatelé nemstili. Pátral po věcech na bazoši, objížděl burzy a také dostal nějaký typ, že něco zmizelo v [REDAKCE] v zastavárně. Také mu říkali, že je možné, že se motorka Californian objeví na burze v [REDAKCE]. Také dostal typ na brusku Makita, která se měla prodat v zastavárně naproti policii. Co se týče druhého skutku, tak svědek uvedl, že se v domě byl podívat po první krádeži asi 2x a vykradení kůlny zjistil 29. 6. Byly vypáčené zadní dveře od kůlny, a byly tam odcizené dva rámy, a to rám Ogar a rám Pérák. Od toho také nemá doklady, koupil je na burze. Pak mu zmizely nášlapné schůdky, solar na střechu na barák, tedy zmizely mu věci tak, jak jsou uvedeny v obžalobě. Napadlo ho, že po prvním vloupání udělá větší zabezpečení. Šel za sousedkou, aby ho informovala, kdyby se objevila opět nějaká dodávka, volal i na městskou policii. Pachatel se do domu dostal a asi byl někým vyrušený. Byl tam opět vysazená skleněná tabulka ze zadních dveří. Po tom prvním vloupání tu tabulku tam opět přilepil silikonem. Opravil si to pak znovu sám. Dveře jsou ale zkrřížené, protože je asi někdo také páčil zespoda a nešly otevřít.

Svědék P [REDAKCE] N [REDAKCE] uvedl, že ten den kolem 2:00 hodiny v noci ho probudil rachot, bydlí přímo naproti poškozenému, a šel se podívat, co se děje. Naproti zahlédl bílou dodávku před domem poškozeného a dvě osoby tam něco přehazovaly, či nosily přes plot. Jeden díl plotu byl vytržený. Přímo na vrata neviděl, nosili to jakoby z boku. Pak viděl, jak do dodávky nasedly dvě osoby a odjely. Bydlí ve čtvrtém patře, naproti a to vozidlo bylo něco jako dodávka Ford Tranzit, a strašně hlučela, zřejmě měla upadlý či prasklý výfuk. Probudil ho rachot železa, a proto se šel podívat. Osoby na sebe mluvily, ale nerozuměl, co říkaly. Trvalo to deset až patnáct minut. Přišlo mu to podezřelé, ale svěřil se s tím asi za dva dny kamarádovi, který dělá u městské policie. Ten mu řekl, ať to oznámí na státní policii, takže to oznámil. To vozidlo fotografoval ale mobilním telefonem. Svítil si na ně baterkou, ale oni vůbec nereagovali. Dům poškozeného je stále ve stejném stavu, myslí si, že je neobydlený. Co se týče pachatelů, tak byli štíhlé postavy, jeden měl delší vlasy na ramena, šlo o šoféra toho vozidla. Oba měli asi kolem 180 cm.

Svědék M [REDAKCE] B [REDAKCE] uvedl, že si datum nepamatuje, když zjistil, že je poškozené pole u branky. Viděl, že byly vytahané věci z toho domu ven. Byla to snad nějaká sekačka, přesně neví, ale všiml si, že věci byly vyházené před domem. Majitele P [REDAKCE] M [REDAKCE] zná, v nemovitosti se zdržuje občas. Přijel tak jednou za 14 dní, či za týden, přesně neví. Ví o tom, že měl pan M [REDAKCE] v domě motorku. Neví o tom, že by sbíral nějaké cenné věci. Pan M [REDAKCE] v tom domě mohl být v květnu asi tak 14 dní před vloupáním.

Svědék podporučík [REDAKCE] M [REDAKCE] M [REDAKCE] byl vyslechnut v souvislosti se snímáním daktyloskopických stop v napadeném objektu. Uvedl, že tam byly nějaké daktyloskopické stopy

na plexisklu z motorky, což bylo před vchodem do domu. Na tom osobně snímal stopy. Rovněž prováděl fotodokumentaci. Otisky z plechového autíčka ale nesnímal.

Svědék prap. ■■■ D■■■ H■■■ uvedl, že pokud by snímali z autíčka stopy, tak by tam bylo číslo stopy, ale na obrázku, který mu byl předložen (č. 42 na č.l. 27) uvedl, že tam číslo stopy není, tudíž oni z autíčka stopy nesníмали. Žádné věci v domě nepřemíst'ovali.

Svědék praporčík T■■■ B■■■ uvedl, že dům ohledávali asi 2x během tří týdnů či 14 dnů. Ohledával to s kolegyní R■■■ přes den a potom někdy v noci kolem 23:00 hodiny. Vzpomíná si, že pachatel v obou případech šel vzadu přes dveře, kde vylišťoval okno, sklo bylo dané vedle. Pachatel zřejmě odcházel oknem z ulice, neboť bylo otevřené zevnitř. Pamatuje si, že snímal daktyloskopické stopy z autíčka, které bylo na té chodbě. Poškozený byl přítomen ohledání, a když se ho ptali, co se od posledního vloupání změnilo, tak zjistil, že autíčko mělo být ve sklepě a nyní je vyndané ze sklepa. Proto ho oprašoval a snímal z něho stopy, jinak by ho to nenapadlo. Vyšla na něm daktyloskopická stopa. Je to totiž tak, že většinou vychází z toho, na co byl mohl pachatel sahat. Když řekne někdo, že je to přendané a že to změnilo svoji pozici, tak z toho sejme stopy. Pan M■■■ si byl jistý, že to auto před tím bylo ve sklepě. Svědek dále uvedl, že při prvním ohledání přítomen nebyl, že ohledání prováděl ppor. M■■■. Při tomto druhém vloupání bylo vylišťováno jedno okénko u dveří, prolézt se tudy dalo, zkoušel to. Okno bylo ale otevřené do silnice vpředu. Je to velké okno a dalo by se tím odnést cokoliv. Svědek ještě na dotaz obžalovaného ohledně daktyloskopické stopy na autíčku vysvětlil, že by poznal, kdyby autíčko bylo ohledávané již před tím. Určitě ohledávané nebylo, protože když ho ohledával, tak bylo čisté. Když se provádí ohledání, tak je pokryté daktyloskopickým práškem a to autíčko je pak černé. On ho pokryl černým magnetickým práškem a tudíž je začerněné.

Situace po vloupání do domu poškozeného je zachycena v protokolech o ohledání místa činu, náčrtcích a pořízené fotodokumentaci. Z protokolu o ohledání míst činu je pak patrné, kde byly zajištěny daktyloskopické a trasologické stopy, které byly podrobeny odbornému zkoumání.

Z odborného vyjádření oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie bylo zjištěno, že stopa označená č. 13 (vloupání do rodinného domu 19. 5. 2018) je vzájemně shodná s otiskem části pravého palce a stopa označená č. 14 je vzájemně shodná s otiskem části pravého ukazováku na daktyloskopické kartě na jméno obžalovaného D■■■ H■■■, narozeného ■■■ a to v dostatečném počtu specifických znaků nutných k provedení individuální identifikace. Stopa označená č. 1 sejmutá z červeného plechového autíčka dne 29. 6. 2018 (druhý skutek) je vzájemně shodná v dostatečném počtu specifických znaků nutných k provedení individuální identifikace s otiskem části levého ukazováku na daktyloskopické kartě na jméno obžalovaného D■■■ H■■■, narozeného ■■■.

Z odborného zkoumání z oboru kriminalistika, odvětví trasologie bylo zjištěno, že vzor s kombinací pravidelně se opakujících prázdných a plných trojčipých křížů odražený ve stopě č. 5 (vloupání do rodinného domu poškozeného ve dnech 22. 6. 2018 až 29. 6. 2018) se jeví jako skupinově shodný se vzorem odražený ve stopách č. 4, 5, 6, 8, 9, minimálně z případu vloupání do rodinného domu v ■■■ ulici ve dnech 18. 5. až 19. 5. (věc vedena PČR, OSKPV Kutná Hora pod č.j. ■■■). Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika – odvětví kriminalistická mechanoskopická expertiza bylo zjištěno, že na zajištěných člancích řetězu ze vstupní branky do rodinného domu v ulici ■■■ (vloupání ve dnech 18. 5. až 19. 5. 2018) byly zjištěny mechanoskopické stopy svědčící o násilném působení dvoučelist'ového nástroje s protilehlými ostrými čelistmi pravděpodobně některého druhu štípacích kleští.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Zahradníková.

Po provedeném dokazování a zhodnocení všech důkazů podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu tak, jak má na mysli § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl soud k závěru, že obžalovaný ve dvou případech, a to dne 19. 5. v časných ranních hodinách a v době od 22. 6. 2018 od 19:00 hodin do 29. 6. 2018 do 11:00 hodin překonal oplocení domu poškozeného P. M., kdy v prvním případě nejspíše vnikl otevřeným oknem do domu a v druhém případě po vysazení skleněné tabulky u zadních dveří domu, dům v obou případech prohledal, avšak nic neodcizil a dům poté opustil. Obžalovaný tvrdí, že v domě byl pouze v jednom případě v jarních měsících, kdy v domě byl nepořádek, vypadal jako již vykradený, byl tam nepořádek a do domu vniknul za účelem přenocování. Popřel, že by v domě něco odcizil a že by se do domu dostal násilím. Tvrdil, že vchodové dveře byly vypáčené a podložené prknem. Na pozemek se dostal tak, že přešel plot, resp. dal pole plotu na stranu a pak jej dal zase při odchodu zpět. Druhé vniknutí do domu i do kůlny a odcizení věcí z kůlny striktně popřel. Mimo částečného doznání k vniknutí do domu poškozeného dne 19. 5. 2018 je obžalovaný usvědčován z části i protokolem o ohledání místa činu ze dne 19. 5. 2018, kdy před schodištěm vedoucím k hlavním vchodovým dveřím na pozemku poškozeného bylo nalezeno plexisklo ze skútru, na kterém policejní technik zajistil otisky prstů (stopa č. 13 a 14). Tyto stopy byly podrobeny daktyloskopickému zkoumání, kterým je obžalovaný rovněž usvědčován, neboť stopa č. 13 byla vzájemně shodná s otiskem části pravého palce obžalovaného a stopa označená č. 14 byla vzájemně shodná s otiskem části pravého ukazováku obžalovaného. Pokud jde o násilné vniknutí do domu, tedy poškození hlavních vchodových dveří, poškození prvorepublikových dveří do sklepa a poškození prosklených dveří včetně odcizení celé řady věcí poškozenému M., tak, jak je popsáno v obžalobě, zde se nepodařilo vyvrátit obhajobu obžalovaného, pokud tvrdí, že se dovnitř dostal otevřeným oknem, dům byl vykraden a že dům pouze prohledal a nic neodcizil. Byť je zde důvodné podezření, že tomuto tak bylo, neměl soud k dispozici žádné další důkazy, které by jej usvědčovaly. Poškozený M. od odcizených věcí neměl žádné nabývací doklady, které by dokazovaly, že tyto věci koupil, což samozřejmě neznamena, že je skutečně nekoupil a nevlastnil. Nebylo ani provedeno žádné šetření v kutnohorských zastavárnách, zda v nich neskončily některé z odcizených věcí. Vzhledem k množství odcizených věcí a zejména pak co se týče odcizených motorek, pak je evidentní, že pachatelé museli být nejméně dva, aby takto těžké předměty vynesli. Svědek N. sice vypovídal, že z protějšího domu sledoval v časných ranních hodinách dvě osoby, které nosily něco do vozidla Fort Tranzit stojícího před domem poškozeného, kdy tyto osoby byly na místě asi 10 minut. Zdálo se mu to sice podezřelé a pořídil si dvě fotografie vozidla a osob, nicméně nepřivolal policii a oznámil to až po dvou dnech. Na pořizovaných fotografiích ovšem není téměř nic vidět, a svědek při hlavním líčení neztotožnil obžalovaného jako možného pachatele. I když existuje silné podezření, že násilné vloupání do domu a odcizení věcí provedl obžalovaný s dalším pachatelem, nebylo toto beze vší pochybnosti prokázáno, a za této důkazní situace musel soud vycházet ze zásady v pochybnostech ve prospěch obžalovaného a tudíž z jeho výpovědi, neboť další důkazy soud neměl k dispozici a ani se nenabízejí. Nelze vyloučit, že před obžalovaným vnikli do domu násilně jiní pachatelé, kteří věci odcizili.

Pokud pak jde o druhý skutek, jak už bylo zmíněno shora, obžalovaný opakované vniknutí na pozemek a do domu poškozeného M. popírá. Soud mu však neuvěřil, a to vzhledem k zajištěné daktyloskopické stopě na červeném plechovém autíčku. Toto autíčko se totiž nacházelo ve sklepě, když bylo provedeno prvé vloupání do domu a při ohledání místa činu byla provedena fotodokumentace, na které je zachyceno (č.l. 27, foto č. 42). Obžalovaný přitom uváděl, že ve sklepě vůbec nebyl. Při prvním vloupání do domu z tohoto autíčka nebyly sejmuty daktyloskopické stopy, jak potvrdil svědek ppor. Bc. M. M. který tehdy ohledání prováděl a sám snímal daktyloskopické stopy, např. na plexiskle ze skútru. Vysvětlil rovněž, že pokud u autíčka není žádné číslo, tak žádné stopy z autíčka nesnímal, což pak potvrdil, když mu byla předložena i fotodokumentace. Slyšený svědek praporčík T. B. pak uvedl, že si

pamatuje na to, že snímal daktyloskopické stopy z autíčka, které bylo na chodbě. Vysvětlil, že je snímal proto, že jej upozornil poškozený, že toto autíčko bylo při prvním vloupání ve sklepě, nyní se nacházelo na chodbě a musel jej tedy někdo přemístit. Když autíčko ohledával, bylo čisté. Jakmile dojde k ohledání, tak je pokryté daktyloskopickým práškem a autíčko je pak černé. Poznal by, kdyby to autíčko bylo před tím již ohledávané. Z tohoto důkazu je tedy zřejmé, že obžalovaný musel podruhé do domu vniknout, a jelikož poškozený M. uvedl, že dům byl po prvním vloupání řádně zajištěn a z protokolu o ohledání místa činu nevyplývá, že by bylo otevřené okno, tudíž obžalovaný musel vniknout do domu tak, jak je popsáno v obžalobě, a sice vysazením skleněné tabulky u zadních dveří, jak vyplývá z ohledání místa činu. Nebylo však s určitostí prokázáno, že obžalovaný vypáčil vstupní dřevěné dveře do kůlny, kde odcizil rámy od motocyklu a další věci, neboť jednak jak už bylo uvedeno shora, žádné doklady od nákupu těchto věcí obžalovaný nemá (i když je to vcelku pochopitelné), žádné z těchto věcí nebyly objeveny např. v zastavárně, či na nějaké inzerci bazoš a podobně, popř. na burzách, resp. toto šetření ani policejním orgánem provedeno nebylo. Není tudíž vyloučené, že do kůlny mohl vniknout jiný pachatel, obzvláště pak, když k této trestné činnosti mělo dojít v rozmezí od 22. 6. do 29. 6.

Jednání obžalovaného je nutno kvalifikovat tedy pouze jako pokračující přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku, neboť obžalovaný neoprávněně vnikl do domu jiného a překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z obecných ustanovení pro ukládání trestu uvedených v § 38 a 39 tr. zákoníku. Přihlédl tedy k povaze a závažnosti spáchaného činu, k poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti nápravy. Nyní souzené trestné činnosti se dopustil obžalovaný před vyhlášením rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne [redacted], č.j. [redacted], tudíž bylo nutné ukládat ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zákoníku trest souhrnný, a to za veškerou sbíhající se trestnou činností a to za současného zrušení výroku o trestu z citovaného rozsudku Okresního soudu v Olomouci. Trest byl ukládán dle ustanovení § 178 odst. 2 tr. zákoníku, kdy činí trestní sazba šest měsíců až tři léta odnětí svobody. Souhrnný trest musí být přísnější než trest uložený předchozím rozsudkem. Předchozím rozsudkem byl uložen trest odnětí svobody v trvání jednoho roku a tří měsíců a byl ukládán rovněž jako trest souhrnný. S ohledem na trestní minulost obžalovaného, jeho osobu mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání dvaceti měsíců, pro jehož výkon byl obžalovaný zařazen v souladu s ustanovením § 53 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou.

Poškozený se sice připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, protože však nebylo prokázáno, že by obžalovaný věci uvedené v obžalobě odcizil, popř. poškodil, byl odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Okresního soudu v Kutné Hoře ke Krajskému soudu v Praze.

V této lhůtě musí také být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává být i v části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Pokud odvolání nebude splňovat tyto náležitosti, odvolací soud odvolání odmítne.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Kutná Hora 16. května 2019

JUDr. Eva Novotná v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Zahradníková.

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku právní moci dne 24.07.2019 ve znění rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 24.07.2019, č.j. 12To 209/2019-393. Připojení doložky provedla Martina Zahradníková dne 08.08.2019.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném 24. července 2019 odvolání obžalovaného **D ■■■ H ■■■**, narozeného ■■■■■■■■■■, proti rozsudku Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 16. května 2019, číslo jednací 6 T 6/2019-346, a v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Kateřiny Hykešové a soudců JUDr. Evy Miláčkové a Mgr. Martina Dostála, rozhodl

takto:

Podle § 258 odstavec 1 písmeno d), odstavec 2 trestního řádu se napadený rozsudek **částečně ruší** pouze ve výroku o trestu.

Za podmínek § 259 odstavec 3 trestního řádu se znovu rozhoduje tak, že při nezměněném výroku o vině přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, 2 trestního zákoníku, jakož i nezměněném výroku o náhradě škody, se

obžalovaný

D ■■■ H ■■■,

narozený ■■■■■■■■■■ v ■■■■■■■■■■, toho času ve ■■■■■■■■■■ ■■■■■■■■■■ ■■■■■■■■■■, bytem ■■■■■■■■■■ ■■■■■■■■■■,

odsuzuje

za tento přečin a přečiny krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a), b), odstavec 2 trestního zákoníku, poškození cizí věci podle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku a porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, 2 trestního zákoníku, kterými byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne ■■■■■■■■■■, číslo jednací ■■■■■■■■■■, přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1 písmeno j) trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne ■■■■■■■■■■, číslo jednací ■■■■■■■■■■, a přečin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Špičková

trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Kolíně ze dne [REDAKCE], číslo jednací [REDAKCE],

podle § 178 odstavec 2 trestního zákoníku, § 43 odstavec 2 trestního zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 20 měsíců.**

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Současně ruší výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne [REDAKCE], číslo jednací [REDAKCE], z rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne [REDAKCE], číslo jednací [REDAKCE], a z rozsudku Okresního soudu v Kolíně ze dne [REDAKCE], číslo jednací [REDAKCE], jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 253 odstavec 1 trestního řádu **se odvolání poškozeného Ing. P. [REDAKCE] M. [REDAKCE] zamítá.**

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 16. 5. 2019, č.j. 6 T 6/2019-346 byl obžalovaný uznán vinným přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, 2 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že 1) dne 19. 5. 2018 v době kolem 01:46 hodin v [REDAKCE] [REDAKCE], v ulici [REDAKCE] u domu č.p. [REDAKCE] překonal oplocení, vnikl na pozemek, a otevřeným oknem dovnitř domu, kde vše prohledal, uvnitř domu se zdržel asi hodinu, a poté dům opustil, 2) v době od 22. 6. 2018 od 19:00 hodin do 29. 6. 2018 do 11:00 hodin v [REDAKCE] [REDAKCE], v ulici [REDAKCE] vnikl na pozemek domu č.p. [REDAKCE], u zadních dveří do domu vysadil skleněnou tabulku, vnikl dovnitř, kde vše prohledal, v domě nic neodcizil a poté dům opustil.
2. Obžalovanému byl uložen za tuto trestnou činnost a trestný čin krádeže dle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, za nějž byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne [REDAKCE], č.j. [REDAKCE], souhrnný trest odnětí svobody v trvání 20 měsíců. Zároveň byl zrušen výrok o trestu rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne [REDAKCE], č.j. [REDAKCE].
3. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byl poškozený Ing. P. [REDAKCE] M. [REDAKCE] odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
4. Obžalovaný ve včasně podaném odvolání prostřednictvím svého obhájce napadl všechny výroky předmětného rozsudku a namítl nesprávnost skutkového výroku k vniknutí do domu ve dnech 22. 6. 2019 až 29. 6. 2019, neboť tento skutek není podložen žádnými relevantními důkazy. Otisk zajištěný z červeného plechového autíčka, mohl pocházet z burzy, kde si ho obžalovaný mohl prohlížet, když autíčko měl poškozený zakoupit z druhé ruky. Touto verzí se okresní soud vůbec nezabýval a porušil základní zásadu in dubio pro reo. Soud ani nevysvětlil, proč obžalovanému zčásti uvěřil a zčásti nikoli. Je nelogické, aby obžalovaný do domu vnikl dvakrát, když si již při prvním vniknutí všiml, že dům je vykradený. Obžalovaný by kvůli své trestní minulosti dvakrát takto neriskoval, byť chtěl vidět syna, který bydlí v téže ulici. Druhý skutek není dostatečně časově určen, nebylo zjištěno, zda byl dům po prvním vloupání skutečně zajištěn, není zodpovězena otázka, jak měl obžalovaný vniknout na pozemek, když poprvé měl překonat oplocení a podruhé nikoli. Odlišný je i modus operandi, když poprvé měl využít k vniknutí rozbitou okenní tabulku, podruhé ji měl sám vysadit. Argumentuje-li okresní soud k prvému skutku tím, že do domu mohli vniknout i jiní pachatelé, zásadně chybí odůvodnění, proč nebylo toto použito i k druhému skutku, když důvod zajištěného otisku obžalovaný spolehlivě vysvětlil.

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Špičková

Soud měl prověřit, zda oba skutky nejsou případně snahou poškozeného získat pojistné plnění od pojišťovny, když jeho finanční situace není pro dlouhotrvající občanskoprávní spor příznivá. Obžalovaný navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení soudu prvního stupně.

5. Odvolání rovněž podal poškozený, který požádal, aby byl obžalovaný uznán vinným i krádeží. Soud nevzal v potaz motiv obžalovaného, který byl drogově závislý, potřeboval peníze. Otisky se shodovaly v obou případech. Pokud obžalovaný uvedl, že chtěl v domě přespat, mohl přespat pouze na verandě domu a nemusel do domu složitě vnikat. Proto poškozený žádá o úhradu věcí v plné výši a o odškodnění za úzkostné stavy a poruchu spánku.
6. Soud II. stupně přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu z hlediska vytýkaných vad zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku i správnost postupu řízení, které mu předcházelo a dospěl k těmto závěrům:
7. Soud I. stupně dodržel zákonné předpoklady pro konání hlavního líčení, když řádně obeslal strany, těmto byla zachována lhůta pro přípravu k hlavnímu líčení, provedl zákonným způsobem dokazování v potřebném rozsahu, provedené důkazy pak hodnotil jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu a dospěl tak ke skutkovým i právním závěrům nevzbuzujícím žádné pochybnosti.
8. Jde-li o výrok o vině, pak soud I. stupně na základě zákonně provedených důkazů, dospěl k závěru bez logických vad, tedy že se obžalovaný dopustil předmětného trestného činu, přičemž v úvahu vzal i skutečnosti vytýkané mu odvoláním. V postupu prvního soudu odvolací soud neshledal žádného pochybení či nepřesnosti či nelogického závěru na podkladě provedených důkazů, proto lze zcela odkázat na odůvodnění soudu prvního. Nutno připomenout, že hodnocení důkazů je výsadním právem okresního soudu a odvolací soud do tohoto hodnocení může zasáhnout jen tehdy, je-li toto hodnocení neúplné, nelogické či dospívá k nesprávným závěrům. Nic z toho však v rozhodnutí okresního soudu zjištěno nebylo.
9. Jde-li o skutkové závěry, pak okresní soud správně provedl všechny relevantní důkazy v dané věci. Z těchto učinil logické závěry o tom, že obžalovaný byl v domě poškozeného v obou tvrzených případech, k čemuž lze zcela odkázat na hodnocení okresního soudu na str. 6/ a 7/ napadeného rozsudku. V prvním případě je zde skutečně částečné doznání obžalovaného, že do domu někdy na jaře vnikl, je zde i zajištěný otisk obžalovaného. Ve druhém případě, který obžalovaný popírá, je zde jeho zajištěný otisk na červeném autíčku. Opětovně nelze než odkázat na odůvodnění okresního soudu, které je pregnantní a vychází z provedených důkazů. Obžalovaný uvedl na č.l. 285, že ve sklepě nebyl. Při ohledání místa činu po prvním útoku bylo autíčko vyfotografováno ve sklepě (autíčko na č.l. 27 foto č. 42 je na schodišti do sklepa). Při ohledání po druhém útoku bylo autíčko vyfotografováno na chodbě mimo sklep (autíčko na č.l. 60 foto č. 36 a č.l. 64 foto č. 50 je na chodbě mimo sklep). Na autíčku byl zajištěn otisk jen a pouze obžalovaného, tedy musel to být právě obžalovaný, kdo s autíčkem manipuloval, jak uzavřel okresní soud. Tvrzení obžalovaného, že snad na autíčko mohl sahat na nějaké burze či v obchodě před projednávaným vloupáním, je vyvráceno místem i dobou nálezů předmětného otisku, neboť otisk na autíčku musel zanechat ten, kdo se jej dotýkal jako poslední, tedy osoba, která ho přemístila ze sklepa na chodbu, což byl právě obžalovaný. Tato zjištění pak vyvracejí i další námitku obžalovaného, že by si vloupání mohl ze zjištěných důvodů vymyslet poškozený, neboť obžalovaný do domu poškozeného 2x skutečně vnikl.
10. Okresní soud hodnotil provedené důkazy pečlivě, v případě pochybností správně rozhodl ve prospěch obžalovaného. O tom svědčí i ta skutečnost, že oproti podané obžalobě bylo vypuštěno z popisu skutku odcizení a poškození věcí z domu poškozeného, když okresní soud

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Špičková

uzavřel, že tyto věci mohl odcizit a poškodit i jiný pachatel než obžalovaný. Tedy je zjevné, že okresní soud se pečlivě věcí zabýval, nehodnotil ji povrchně. Domáhá-li se ovšem obžalovaný stejného postupu i v bodě 2/ výroku, pak okresní soud zcela správně v tomto nevyhověl a uznal obžalovaného vinným neoprávněným vniknutím do domu jiného po překonání překážky, která má vniknutí bránit, neboť toto jednání bylo obžalovanému bez pochybností prokázáno tak, jak to již bylo shora popsáno.

11. Pokud tedy jde o právní kvalifikaci jednání obžalovaného, okresní soud nepochybil, když jednání obžalovaného kvalifikoval jako přečin porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, 2 trestního zákoníku. Jak vyplývá z popisu skutku a jednání obžalovaného, které má okresní soud za prokazané, obžalovaný jednal v úmyslu přímém, když chtěl a také vnikl do domu jiného. Jak vypověděl poškozený a je to patrné i z fotodokumentace, jde o rodinný dům sloužící k bydlení, přičemž při vniknutí do domu musela být překonána překážka chránící tento dům (oplocení, zavřené okno).
12. Pokud jde o uložený trest, pak zde, byť okresní soud správně ukládal souhrnný trest, nevypořádal se se všemi trestnými činy, které obžalovaný spáchal v souběhu a uložený souhrnný trest byl formulován nepřesně, respektive ve výroku nebyly uvedeny všechny předchozí trestné činy a rozsudky, které je nutno do výroku o souhrnném trestu zahrnout.
13. Odvolací soud má za to, že okresní soud při ukládání nepodmíněného trestu odnětí svobody postupoval správně, i zde lze odkázat na odůvodnění okresního soudu, který přihlédl k předchozímu trestu (ve výměře 1 roku a 3 měsíců) a při ukládání souhrnného trestu správně ukládal trest přísnější. Při ukládání trestu ve výměře 20 měsíců, tedy v polovině trestní sazby (trestní sazba v ustanovení § 178 odst. 2 činí 6 měsíců až 3 léta) okresní soud správně zhodnotil všechny polehčující i přitěžující okolnosti. Není zde tedy žádný důvod k tomu, aby uložený trest byl hodnocen jako nepřiměřeně přísný, do něhož jedině by mohl odvolací soud zasáhnout.
14. Jak již bylo uvedeno výše pro nesprávný formální postup při ukládání souhrnného trestu, nemohl výrok o trestu obstát. Z toho důvodu odvolací soud zrušil výrok o trestu. Obžalovanému tak byl ukládán souhrnný trest i za přečiny krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a), b), odstavec 2 trestního zákoníku, poškození cizí věci podle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku a porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, 2 trestního zákoníku, kterými byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne [redacted], č. j. [redacted], dále za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1 písmeno j) trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne [redacted], č. j. [redacted], a konečně za přečin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Kolíně ze dne [redacted], č. j. [redacted]. Protože byl za citované tresty obžalovanému uložen trest souhrnný, musely být tyto výroky o trestu z citovaných rozhodnutí zrušeny. Tuto změnu učinil odvolací soud na základě odvolání obžalovaného.
15. Jde-li o odvolání poškozeného, pak na základě tohoto odvolání nemohl odvolací soud věc meritorně přezkoumat. Okresní soud totiž z popisu skutku vypustil odcizení a poškození věci poškozeného, neboť obžalovanému nebylo možno v tomto prokázat vinu, což má v daném případě účinky zprošťujícího rozsudku a poškozený není osobou oprávněnou podat odvolání. Výrok dle ustanovení § 229 odst. 1 tr. řádu (být správně by mělo být použito ustanovení § 229 odst. 3 tr. řádu, ovšem důsledek pro poškozeného zůstává stejný) je totiž toliko zákonným důsledkem vypuštění odcizení a poškození věci z popisu skutku. Podal-li za této situace poškozený včasné odvolání, pak musí být posouzeno jako takové, které fakticky směřuje proti výroku o vině, když poškozenému přísluší právo odvolání pouze v rozsahu vymezeném

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Špičková

v ustanovení § 246 odst. 1 tr. řádu, v důsledku čehož by se poškozený mohl domáhat nápravy pouze v případě odsouzení obžalovaného i za odcizení a poškození věcí. Proto muselo být jeho odvolání bez dalšího podle § 253 odst. 1 tr. řádu – jako podané osobou neoprávněnou – zamítnuto (viz R 43/67).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat dovolání k Nejvyššímu soudu, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodl v I. stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b tr. řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch či v neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť by takto bylo označeno.

Praha 24. července 2019

JUDr. Kateřina Hykešová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Špičková

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku právní moci dne 24.07.2019 - změna ve výroku o trestu. Připojení doložky provedla Martina Zahradníková dne 08.08.2019.